

#26 ianuarie - februarie 2010

ARHITECTII ȘI BUCUREȘTIUL

ISSN 4133 - 1234

interviu

DOMINIQUE PERRAULT

eveniment

ANUALA DE ARHITECTURĂ NORD-VEST

concurs

HANUL GABROVENI

expoziție

CERDA ȘI BARCELONA DE MÂINE

MULTI V PLUS II SOLUȚII OPTIME PENTRU PROIECTE MARI!

- Funcția Autodiagnoză
- Sistem în pompă de căldură
- Suplimentare automată de refrigerant
- Coeficient maxim de simultaneitate de 130%
- Combinații de unități externe de până la 64 CP
- Posibilitatea integrării a până la 64 unități interioare
- Recuperare automată de refrigerant pentru intervenții la unități interioare sau externe
- Lungime totală maximă a traseului frigorific de 1000 m și diferență de nivel maximă de 100 m

LG Divizia Climatizare
www.lge.ro
www.lgeaircon.com

AGENDA OAR

- Comisia Tehnică a Primăriei București 04

EVENIMENTE INTERNE

- Deontologie profesională 12
- Strategii urbane pentru Timișoara 13
- Premiile Anuale de Arhitectură Nord Vest 2009 14
- Concurs pentru Hanul Gabroveni 16

ECO-HABITAT

- Soluții pentru arhitecturi sustenabile 20

EVENIMENTE EXTERNE

- Convorbire cu Dominique Perrault 24
- Cerda și Barcelona de mâine 26
- Moștenirea Cerda 28
- OMM Hotel 29
- Evenimente 2010 30
- X Projects By Arbeitsgruppe 4 32
- OMA in Hong Kong 32
- Architecture for Humanity 32

PUBLICAȚII

- Simptome de tranziție 33
- Etnografii urbane. Cotidianul văzut de aproape 33
- La curte. Grădină, cartier și peisaj urban în București 33

Foto copertă: ©Dominique Perrault/Adagp

Filiala București OAR

Președinte arh. Mircea Ochinciu

Colegiul director

arh. Mario Kuibuș, arh. Dan Marin,
arh. Cristina Gociman, arh. Crișan Atanasiu,
arh. Bruno Andreșoiu

Adresă:

str. Academiei nr. 18-20, sector 1, București,
tel. 303.92.26

www.oar-bucuresti.ro

Editor: igloo media

Bord editorial:

Bruno Andreșoiu
Adrian Ciocăzanu

Redactor șef:

Viorica Buică

Redactori:

Anca Rotar,
Loredana Stasisin

Grafică:

Mihai Ene

DTP & procesare imagine:

Cristian David

Corectură:

Andreea Amzoiu

Adresă:

str. Brezoianu nr. 4, sector 5, București,
tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Stimați colegi,

Dorim să vă anunțăm că în luna mai 2010 va avea loc Conferința Filialei București a Ordinului Arhitecților din România având ca principal scop alegerea forurilor de conducere ale filialei.

Calendarul conferinței, condițiile de participare și de depunere a candidaturilor împreună cu materialele supuse dezbaterii și aprobării conferinței vor fi comunicate în timp util, după aprobarea Consiliului de Conducere

Teritorial, cu respectarea termenelor stabilite în Regulamentul Filialei București a O.A.R.

Vă reamintim că la lucrările conferinței sunt invitați să participe, conform regulamentului, toți membrii filialei cu cotizația achitată la zi.

De asemenea, dorim să anunțăm că în acest an Anuala de Arhitectură București va avea loc în perioada 28 iunie – 9 iulie 2010. Calendarul evenimentului împreună cu regulamentul de participare vor fi transmise în timp util.

ȘEDINȚELE COMISIEI TEHNICE DE URBANISM ȘI AMENAJAREA TERITORIULUI A PRIMĂRIEI BUCUREȘTI

Continuăm informarea membrilor OAR asupra ședințelor de avizare săptămânale ale **Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului**, în noua sa formulă. Selecția următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuție și gradul lor de reprezentativitate pentru oraș, caracterul lor problematic și specificitatea locală. Ședințele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.

9 DECEMBRIE 2009

Alcătuirea Comisiei: Sorin Gabrea (președinte), Doina Bubulete, Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan. Din partea Serviciului Rețele a participat dl. Andrei Zaharescu. A fost prezent la discuții dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

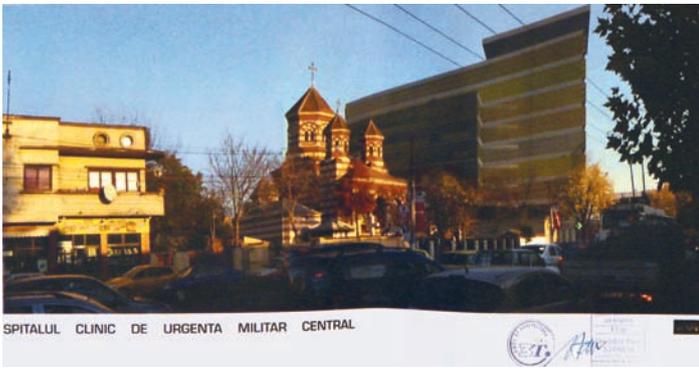
Au fost dezbătute următoarele documentații:

PUZ Calea Plevnei nr. 112-114, S.1/proiectant UAUIM București

Proiectul prevede construirea unui nou spital militar pe Calea Plevnei, pe segmentul care se întinde între străzile Ștefan Furtună și Virgiliu. Prezentarea este realizată de către dl. Florin Machedon. Acesta arată că UAUIM București a câștigat licența pentru realizarea proiectului acestei lucrări. Terenul este deja proprietatea Armatei, însă problemele principale care privesc realizarea acestei propuneri țin de crearea unei clădiri care să intre în acord cu monumentele din zonă. Către Dâmbovița, terenul se

începează cu un șir de vile de foarte bună calitate din perioada modernistă, iar către cele două străzi există o serie de clădiri de locuit individuale ori instituții de stat cu care noua propunere va trebui să intre în relație (în apropiere se află Muzeul Militar, dar și Școala Uruguay, înspre care se va decide curtea din spate a Spitalului). Problema realizării căilor de acces în spital prezintă o anumită dificultate, întrucât, pe de o parte, este vorba de două străzi mici și relativ circulante, iar pe de altă parte, accesul direct din Calea Șerban Vodă ar fi foarte dificil, cu atât mai mult cu cât, în viitorul nu foarte îndepărtat, este preconizată finalizarea lucrărilor și la obiectivul Dâmbovița Center, fapt care va aduce în zonă un important număr de oameni și de autovehicule. Terenul are o suprafață totală de 2,4 ha și, pentru că este încadrat în zona CA2, el poate primi ca indicatori 3 pentru CUT, 60% pentru POT și poate angaja înălțimi de până la 45 m. Se consideră că elementul principal al zonei, din punctul de vedere al calității urbane, este alinierea, cu atât mai mult cu cât se prevede în viitor și o nouă definiție a bulevardului din acest punct de vedere. În asemenea condiții, se presupune că o retragere de 12 m de la stradă ar fi cu totul suficientă, dar, chiar și în această situație, este nevoie de expropriere. Pe latura dinspre Str. Virgiliu se preconizează o retragere de la construitul existent de circa 6 m, aceasta și în ideea în care va fi preluată cornișa bulevardului. Înălțimea prevăzută nu va depăși, pe cât se poate estima în acest moment, 10 niveluri. Bogdan Bogoescu dorește ca proiectul să exprime în cel mai clar limbaj posibil felul în care va fi realizată circulația, mai ales că zona este deja una solicitată, pe de o parte, iar pe de altă parte, spitalul va oferi și servicii de urgență, lucru care complică încă și mai mult situația. Dl. Machedon precizează că au fost gândite două accese pe străzile mici, cu bretea, iar vizitatorii vor avea acces în spital dinspre Calea Plevnei; în plus, va exista și o terasă pentru elicopter. Constantin Enache dorește să știe dacă există, în vederea realizării rapide a proiectului, o bună relație de

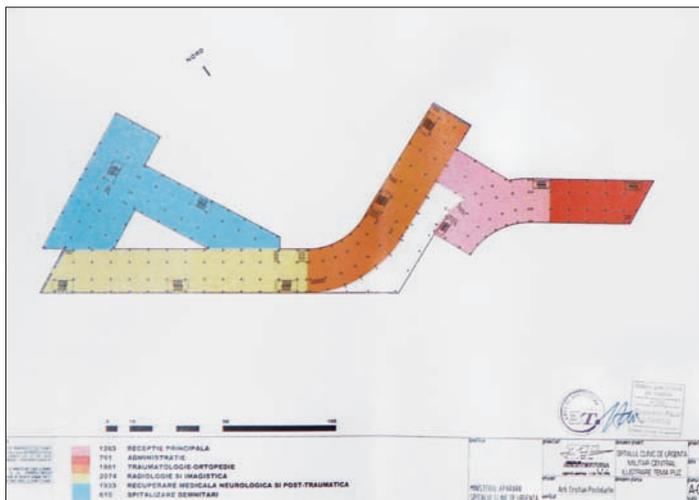

cooperare cu spitalul existent. Răspunsul este că Spitalul cel vechi se va muta cu totul în noua locație și va asigura servicii sanitare de calitate superioară, pentru că va fi gândit de la început astfel, iar toți cei implicați în proiect își doresc ca lucrurile să se petreacă într-un timp cât mai scurt și în condiții cât mai bune. Constantin Enache se declară de acord cu realizarea proiectului în aceste condiții, dar cere ca planul de reglementare să conțină lărgirea cât mai hotărâtă a Str. Vulcănescu, pe partea stângă, în măsura în care lucrul este posibil. DI. Machedon arată că această recomandare poate fi făcută, însă, în realitate, vor fi atinse niște proprietăți, ceea ce implică riscul ca părțile implicate să intre în litigiu, fapt care ar duce la îngreunarea și la întârzierea lucrărilor. Bogdan Bogoescu observă că raportul dintre străzile Noica și Vulcănescu este unul foarte dezzechilibrat și propune, ca atare, reconfigurarea intersecției și a străzii pe partea de sud. Casandra Roșu se interesează de felul în care va intra în rezonanță „roata” de la Dâmbovița Center cu Spitalul. Se răspunde – „în niciun fel”.

Dan Marin dorește să știe dacă nu există reguli de normare pentru spațiile verzi în ceea ce privește funcțiunea de spital. Bogdan Bogoescu precizează că aceste norme sunt prevăzute doar în ceea ce privește spitalul de tip pavilionar, ceea ce nu e cazul aici; este, totuși, îngrijorat de poluarea care, inevitabil, va afecta zona, din pricina circulației auto specifice zonei centrale. Sorin Gabrea: „Partea de hotel din spitalul de azi s-a redus foarte mult, în ideea în care hotelul lasă loc tratamentului, mai ales celui de tip ambulator, care creează o circulație de o anumite intensitate, cu un flux superior. Aș propune ca «echerul mare» rezultat să fie acordat cu înălțimea specifică Str. Vulcănescu și să fie stabilite și retragerile de la Str. Vulcănescu și de la Calea Plevnei.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Propunerea se avizează favorabil, dar, în același timp, se va urmări corectarea intersecției Noica-Vulcănescu-Plevnei, în funcție de un ax mai

coerent al traseelor. În ceea ce privește corpul dinspre Vulcănescu, acesta va atinge un maxim de P+4 și se va defini, tot acum, fâșia de teren necesară de luat în considerare și de studiat către Calea Plevnei.

PUZ Str. Dâmbovnicului nr. 18-20. S.4/proiectant SC DECO STUDIO (revenire, aviz de oportunitate)

Într-o zonă despre care s-a mai discutat în Comisie pentru diferite proiecte care acționau inclusiv asupra propunerii de față (zona Timpuri Noi, intersecția cu Dâmbovița, locația Univ. Dimitrie Cantemir), se dorește obținerea unui aviz de principiu pentru sporirea CUT dintr-un anume punct la 4, terenul (1.054 mp) fiind afectat unei clădiri cu destinație universitară. Zona, în ansamblul ei, este încadrată conform PUG în M2, situație care i-ar permite un POT de 70% și o înălțime maximă de P+14. Clădirea dorită este, totuși, mult mai mică, ea atingând doar un P+5 și 6R. Dan Marin explică prezentatorului că nu se poate gândi doar o soluție pe un anumit segment, cel

puțin din punct de vedere urbanistic. „Suntem, sau ar trebui să fim, extrem de preocupați de ceea ce se întâmplă în rest, pe parcelele învecinate. Ce principiu ar trebui să urmărim? Așa cum arată, zona este una cu totul haotică, dezordonată. Ce tip de evoluție putem prognoza pentru această zonă?”

Bogdan Bogoescu este preocupat de distanța dintre două clădiri învecinate, dintre care una pare foarte înaltă. Se răspunde că acea clădire este P+10 și că între clădiri există o distanță de 10 m. DI. Bogoescu ar mai dori să știe care sunt funcțiunile care vor compărea alături de cea principală, dacă sunt publice; se răspunde afirmativ.

Constantin Enache reamintește Comisiei că, de mai multe ori, s-a venit la prezentare cu tot felul de documentații punctuale, fără ca zona să fie studiată vreodată în ansamblul ei, cu toate implicațiile posibile. Este de părere că este nevoie ca zona să fie, în cele din urmă, cercetată integral, pentru că, altfel, ea amenință să scape cu totul de sub control și să fie, ulterior, foarte greu sau imposibil de remediat.

Sorin Gabrea (rezoluție): „Propun să se revină cu documentația și cu extinderea perimetrului de analiză pentru întregul lot, ceea ce s-ar constitui măcar într-o premisă pozitivă de rezolvare, cel puțin a problemelor de circulație.”

Bogdan Bogoescu cere să fie adus, odată cu documentația, parcelarul, iar Casandra Roșu solicită să fie prezentată Comisiei și o desfășurare a străzii dinspre Splai. Vlad

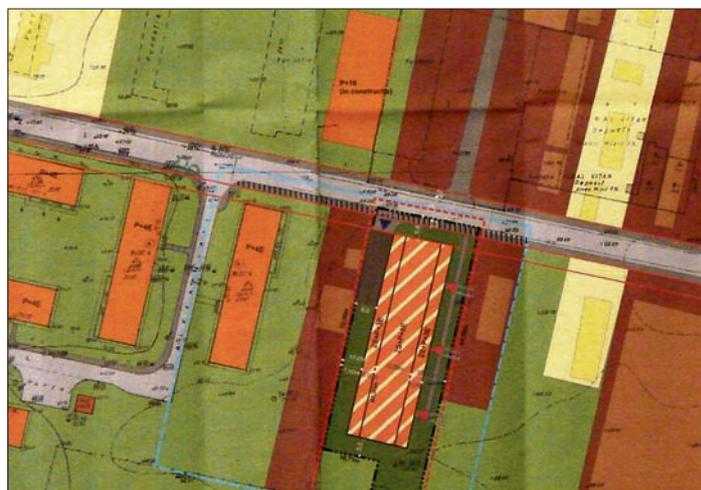
Cavarnali atrage atenția prezentatorului să consulte, înainte de a reveni, toate documentațiile existente, avizate.

PUZ Șos. Răzoare nr. 46-54, S.6/proiectant SC ENVI-SO SRL (revenire)

S-au introdus recomandările Comisiei, survenite după prezentarea proiectului. Acestea vizau conceperea unei artere interne de 7 m. De asemenea, trebuia sugerată o aliniere a străzii. Clădirea a fost concepută, arhitectural, ca o urmă de istorie a parcelarului. Dorin Ștefan se interesează dacă nu s-ar fi putut realiza un schimb de proprietăți care să permită crearea unui aliniament. Se răspunde că s-a încercat această variantă, dar nu se putea intra în teren decât superficial. Casandra Roșu observă că scara la care a fost concepută clădirea e nepotrivită cu intersecția, în sensul în care nodul este foarte mare, iar volumele preconizate sunt „tocate”. La rândul său, Bogdan Bogoescu subliniază și el faptul că se creează, local, o zonă cu multe ambiguități de scară și de poziționare. Masa construcției propuse relaționează slab cu spațiul public, care este unul foarte larg. În situația în care s-ar crea o cornișă înaltă, ar putea apărea o incintă care să genereze activitate în noul spațiu, pentru moment neutru. Constantin Enache este de părere că „organizarea zonei este deficitară, iar formula propusă este una de etapă intermediară.”

Tiberiu Florescu consideră că o soluție posibilă pentru mai buna ordonare a zonei ar fi renunțarea la strada de serviciu, pentru că, prin aceasta, s-ar delimita o singură insulă. Sorin Gabrea, însă, apreciază că relația pe dreapta ar putea dezaglomera intersecția și, ca atare, consideră că strada ar fi oportună. Ar mai trebui, totodată, revăzută parcelarea și încercată introducerea unei ordini, a unei reguli pentru toată zona studiată. Se răspunde, de către proiectant, că s-a încercat o izolare a clădirii prin situarea ei într-un spațiu verde. Constantin Enache este de acord, date fiind cele spuse, să rămână în documentație și strada, și spațiul verde, iar partiul rezultat să fie ocupat de clădirea de P+6 și, poate, de un accent sau două de înălțime mai acuzată. Vlad Cavarnali, însă, atrage atenția asupra posibilității de a se cădea într-o problemă juridică, date fiind îmbucătățirile din zonă, precum și incertitudinile referitoare la statutul juridic al proprietăților.

Sorin Gabrea (rezoluție): Se va reveni. În documentație va fi introdusă indicația străzii pe direcția N-S, încercându-se și protejarea parcelarului actual; să fie un edificabil de P+6 cu două accente N/S. Cele două proprietăți existente vor fi menționate, dar fără indicarea felului în care s-a construit. Bogdan Bogoescu cere ca limita PUZ să fie restrânsă la perimetrul de studiu.

PUZ Aleea Mizil nr. 14-16-18, S.3/proiectant SC URBAN AMBITION SRL (studiu de oportunitate)

În sectorul 3, în apropierea Str. Theodor Pallady, se dorește construirea unor locuințe cu regimuri de înălțime diferite, de la P+3 la P+8, pe un teren de circa 2.000 mp, aflat între zonele L1C și L3A. Se arată că în zonă mai există clădiri destinate locuirii, care oscilează între P+4 și P+10. De asemenea, există mai multe școli, dar nu sunt grădinițe și creșe, iar zona este una cu potențial de dezvoltare, însă limitele de UTR nu sunt clar definite de străzi, ceea ce creează probleme. Bogdan Bogoescu ar dori să știe care este vocația zonei, după PUG. Se răspunde că ar fi de locuire P+2.

Sorin Gabrea (rezoluție): Comisia acceptă ca oportună intenția de a construi locuințe în zonă, dar condițiile de avizare vor fi discutate în detaliu la prezentarea PUZ.

PUZ Bdul Iancu de Hunedoara nr. 34-36, S.1/proiectant BIA, Arh. Antonela Roșu (aviz de oportunitate)

În imediata apropiere a Spitalului de copii Grigore Alexandrescu, se dorește construirea unui imobil P+8, pe o suprafață de 575 mp, destinat funcțiunii de birouri. Ca indicatori modificați, CUT se mărește cu 20%, ajungând la 3,6. Punctul de perspectivă privilegiat, care va avea această construcție drept cap de perspectivă, pornește de pe Str. Londra.

Casandra Roșu este de părere că edificiul propus este foarte înalt și cere alinierea lui la cornișă, plus încă cel mult un etaj. Constantin Enache: „Construcțiile din zonă sunt, de cele mai multe ori, detestabile, însă înălțimea

propusă poate fi acceptată oriunde pe bulevard. Din punct de vedere arhitectural, clădirea poate realiza legătura dintre cele două zone de înălțime.” Dan Marin: „În desfășurare pare că noua clădire nu se înscrie în niciun front, pentru că este izolată. P+8 ar fi în regula locului, însă trebuie concepută o integrare a clădirii în front.” Doina Bubulete, însă, este de părere că „în proiect, un anume lucru, ceva, este aleatoriu; perspectiva nu creează imaginea reală a locului și, personal, nu cred că putem susține desfășurarea bulevardului cu o astfel de propunere.” Tiberiu Florescu: „Propunerea încearcă să dezvolte o regulă. Poziția ei este una privilegiată, deci accentul de înălțime ar fi în ordine.”

Bogdan Bogoescu apreciază că proiectul se poate realiza la front cu Str. Căderea Bastiliei, dar solicită spații comerciale, publice, la parter.

Dan Șerban: „Aș propune, pentru bulevard, un regim de aliniere mai avansat spre stradă, iar spre spital, unul mai retras”. Constantin Enache mai atrage atenția asupra nevoii de a crea un trotuar mai larg, care să permită o retragere mai decisivă a clădirii dinspre stradă.

Sorin Gabrea (rezoluție): Intenția se avizează favorabil.

PUZ Str. W.A. Mozart nr. 26, S.2/proiectant EDIFICA DESIGN SRL

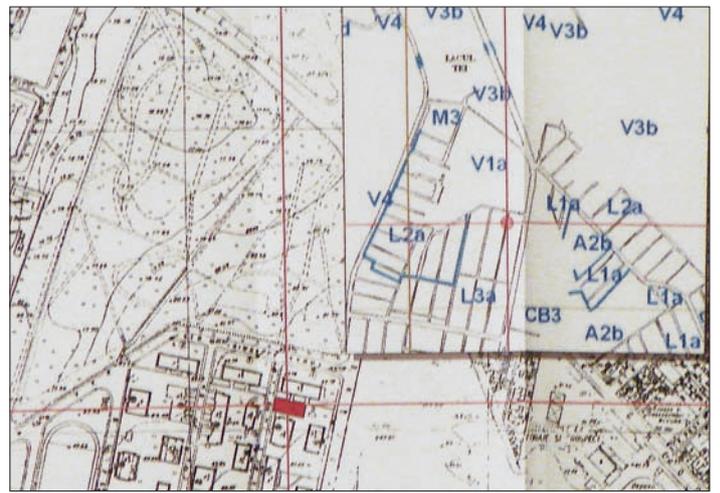
Se dorește construirea unei clădiri D+P+2 între blocuri, ceea ce ar duce, implicit, la creșterea POT de la 30 la 46 și a CUT de la 1 la 1,85. Constantin Enache este de acord cu avizarea intenției, însă Dorin Ștefan apreciază că, în această zonă, ar putea fi încercată păstrarea unei anume tipologii de construire, ceea ce ar prilejui unor proiecte o apreciere estetică, nu doar etică, așa cum se întâmplă de cele mai multe ori. Dan Marin, însă, crede că, oricum, vor rezulta 4 fațade apropiate sau foarte apropiate de o vecinătate, ceea ce va fi, de departe, cea mai grea problemă a casei. Dan Șerban se declară și el de acord cu casa, care are o oarecare decență și care poate fi, ca atare, construită.

Sorin Gabrea (rezoluție): Se avizează favorabil.

PUZ Str. Știrbei Vodă nr. 133, S.1/proiectant SC ALPHA STUDIO (consultare)

În zona de N-E a Parcului Operei, în apropiere de Casa Studenților, se intenționează refacerea fostei baze de tenis Venus și a clubului aferent. Vlad Cavarnali precizează

că proiectul are și acceptul Primăriei Sectorului 1.

Propunerea conține intenția de realizare a unui club cu o sală de 3 terenuri, a altor 4 terenuri pe zgură către Parc și a unui hotel strict rezervat sportivilor.

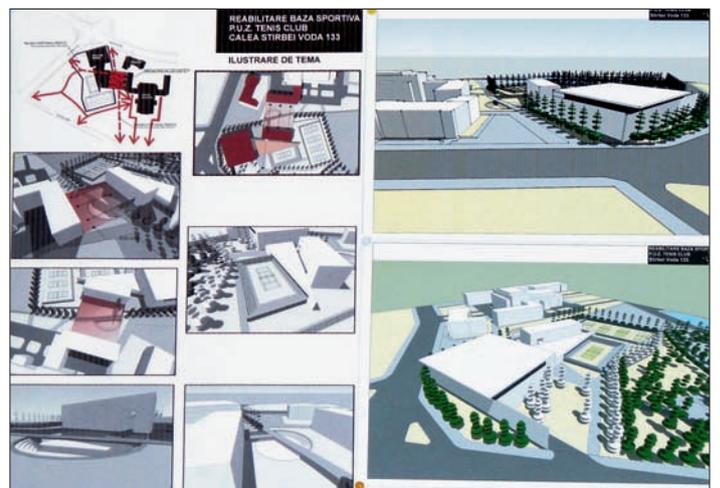
Se poate propune și realizarea unui spațiu destinat publicului, pe zona din spatele celei destinate construirii. Una dintre problemele importante ar fi că, pe Hotărârea de Guvern, zona atribuită este mai mare decât zona reglementată.

O primă propunere privește respectarea limitei vechi, arena de tenis urmând să fie construită pe zona verde. Sub sala de sport vor fi construite parcări pentru 60-70 de automobile. Coeficienții din PUZ se păstrează. Dorin Ștefan dorește să știe de ce nu se poate așeza sala de sport în mijlocul parcelei.

Bogdan Bogoescu crede că planul poate fi reconfigurat și că întreaga zonă are nevoie de geometrizare, de ordonare. Constantin Enache: „O clădire înaltă ar fi foarte potrivită aici, cum, de altfel, o arată și studiul lui Alexandru Sandu. Însă cred că linia mediană a Operei ar trebui încurajată, pentru că zona ar trebui să aibă o precizare și în acest sens.”

Tiberiu Florescu: „Sunt de acord cu opinia d-lui Enache și cred că zona trebuie cumva structurată. Aș opta pentru diminuarea sălii, pe care aș dori-o integrată mai organic”. Bogdan Bogoescu este de părere că trebuie reorganizat întreg parcul, nu doar o parte din el, prilej cu care este neapărată nevoie să fie judecat locul și sensul clădirii Operei Române. De asemenea, piața acestuia trebuie să fie reformulată.

Dan Șerban sugerează deplasarea străzii spre aliniament, pentru a se face loc edificiului înalt care va fi realizat în viitor. Dorin Ștefan apreciază că este nevoie de un studiu de

oportunitate care să evalueze corect posibilitățile urbanistice și utilitățile necesare.

Dan Marin: „În planul de zone protejate, în zona dezafectată este lăsat un teren în alb. Să folosim terenul, refuncționalizându-l ca tenis club. Nu cred că este o soluție bună ca sala să fie atât de prezentă în intersecție. Personal, sunt de acord cu dl. Bogoescu, ca sala să fie construită mult mai în spate. Atrag atenția, însă, asupra faptului că, în ultimii ani, realizările constructive și arhitecturale în materie de sport sunt de o factură foarte slabă și nu aș dori să se întâmple acest lucru și în acest punct important al Capitalei.”

Casandra Roșu dorește să facă două observații: cea dintâi, legată de legislație („Nu văd cum o zonă încadrată în V1 poate trece în altceva, indiferent de motiv), iar cea de-a doua, de soluția de arhitectură („Nu mi se pare că hotelul se încadrează foarte bine în axa de intersecție cu destinație culturală. Sala de sport mi se pare evident că are nevoie să fie mutată mai în spate, dar volumul ei să nu concureze în niciun caz Opera”).

Bogdan Bogoescu: „Personal, mi-aș fi dorit ca toată zona să devină un intens pol cultural. Iar practicarea tenisului pune câteva probleme importante, printre care prezența gardurilor înalte destinate terenurilor specifice. Parcul trebuie rejudecat în geometria lui, iar Piața Operei regândită ca piață urbană, publică. Evident că, la un moment dat, va fi necesară și o nouă sală de operă. Față de toate acestea, legarea străzii dorite acum va părea ciudată.”

Sorin Gabrea propune Comisiei „să considere terenul de tenis ca o rezervă foarte importantă de teren.

Arhitectural, este bine de inversat sala cu hotelul, sala să fie înscrisă în liniile de forță date de clădirea Operei, iar construcția înaltă să fie plantată pe colț. Pe de altă parte, astăzi, sălile de sport nu mai sunt monocrome, ele cuprind și alte funcționalități și oferă posibilități multiple de funcționare. Tradiția locului indică vocația culturală ca fiind foarte importantă și, prin urmare, cred că ar trebui aflate și intențiile Operei față de această propunere. Aș mai dori formularea unui pasaj pietonal în zona Plevnei-Știrbei-Vodă. Se va reveni cu o documentare mai completă și cu o propunere mai bine fundamentată.

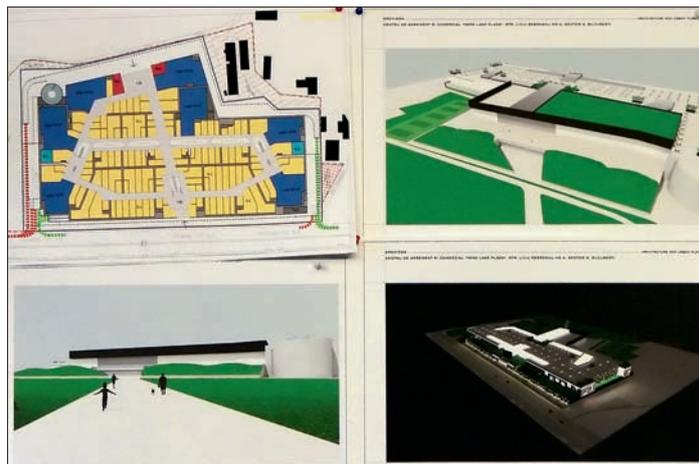
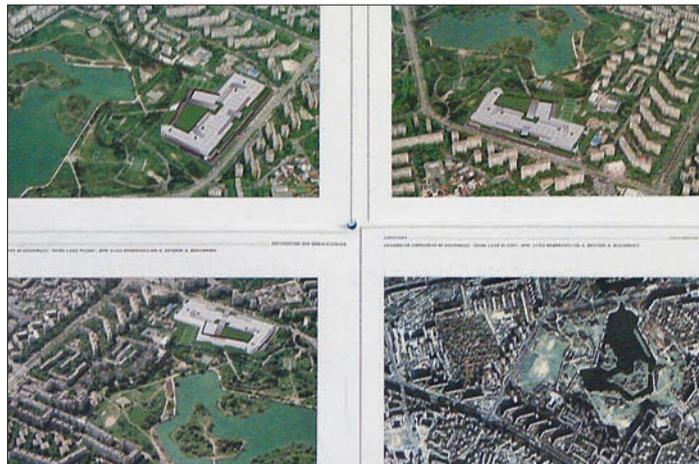
PUZ Str. Liviu Rebreanu nr. 4, S.3/SC ARCHIDEEA PROIECT (consultare)

La intersecția Bdului Liviu Rebreanu cu Bdul Camil Ressu, în parcul IOR, pe un loc acum considerat „maidan cu gard”, pe o suprafață de 70.000 mp, se dorește edificarea unui complex construit de 49.000 mp, care să îmbine funcția comercială cu cea de loisir.

Dan Marin dorește să fie precizate specificațiile PUG pentru acest teren. Se răspunde că ele indică, mixt, zone de tipurile M3, M3A, V1.

Casandra Roșu se declară în dezacord cu ideea de „redistribuire a spațiului verde”, pe care nu o înțelege, așa cum nu înțelege de ce anume trebuie să existe un mall pe spații verzi. Opinia ei este că trebuie să se construiască pe M3, iar zona de V1 să rămână V1.

Sorin Gabrea, însă, precizează că, pentru moment, se discută doar un studiu de oportunitate, nu un PUZ și este de părere că propunerea se poate studia, în limitele legale prevăzute.

16 DECEMBRIE 2009

Alcătuirea Comisiei: Sorin Gabrea (președinte), Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan. Din partea Serviciului Circulație a fost prezentă d-na Elena Boghina, iar din partea Serviciului Rețele, Andrei Zaharescu. A participat la discuții și dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

Au fost dezbătute următoarele documentații, în consultare (propuneri CPU):

PUZ Penetrație Splaiul Independenței – Ciurel – Autostrada București-Pitești

Prezentarea proiectului este făcută de Emilia Tănăsioiu, care prezintă, inițial, datele la zi ale proiectului și propunerile. Sunt prevăzute, ca strict necesare unei bune circulații spre și dinspre Capitală, 3 benzi pe sens, despărțite între ele de o zonă mediană verde și, acolo unde este posibil, prevăzute cu locale de 7 m, pentru colectarea traficului din trama locală. Pentru profilul transversal au fost solicitați 75 m, dar acest lucru poate fi urmat cu mare dificultate în unele zone, pentru că acolo se află niște proprietăți. Se încearcă, totuși, acolo unde este posibil, ca retragerea minimă pentru construcții să nu fie de mai puțin de 10 m. De mare importanță, mai consideră d-na Tănăsioiu, va fi modul în care vor fi concepute traversările și punctele de intersecție principale, trei la număr, unul la intersecția cu Drumul Expres, iar celelalte două până la Șoseaua de Centură. Arterele spre Drumul Expres sunt prevăzute cu poduri locale peste canalul de aducțiune Argeș. O altă zonă foarte importantă este cea

a intrării în București în zona Sema Park, unde se dorește realizarea unor intrări de pe poduri, cu posibilitatea de încadrare a circulației în Splai. S-ar putea chiar încerca soluția sensurilor unice pentru Splai. În acest punct, podul care va traversa Dâmbovița va fi unul hobanat. Prezentarea este continuată de dl. Valeriu Manea, care accentuează ponderea deosebită a proiectului care, în ciuda aparenței de componentă principală de circulație, va fi foarte important pentru oraș, pentru că, la un calcul mai detaliat, reiese că terenul afectat va fi de circa 250 ha, care se întind pe aproximativ 16 km, însumăți pe cele două direcții. Este de părere că, și în virtutea acestui aspect, o corelare a propunerii cu prevederile PUG ar fi necesară și atrage atenția asupra faptului că PUZ cuprinde limita dintre București și Chiajna, care va ridica unele probleme de corelare a prevederilor pentru ambele realități urbane. Dl. Manea mai arată că tendința sectorului imobiliar este de a se construi în continuare lot pe lot în Chiajna, uneori cu clădiri dezvoltate pe înălțime, dar sunt lăsate deoparte serviciile, din lipsa căilor de acces, fapt care va cauza probleme mari în eventualitatea în care nu se ia o decizie urbană rapidă. Ca propunere de mobilare a celor două fronturi asimetrice s-a dorit omogenizarea noului ax, dar cu o tratare diferită a celor două realități. Se propun funcțiuni mixte (locuințe, birouri, spații comerciale) pe întreg traseul, întrucât un traseu de 8 km nu poate fi afectat unei singure utilizări. Pentru moment, regimul de înălțime de P+4 la bulevard, propriu locuințelor colective, și care poate scădea spre locuințele individuale la un P+2, pare cea mai oportună soluție, întrucât ar asigura o siluetă omogenă a frontului. Firește, în punctele de intersecții, înălțimea acestor blocuri sau clădiri de birouri poate fi negociată (P+5,6, chiar mai mare), mai ales în funcție de nivelul de amplasare al noului edificiu și de gradul de aglomerare căruia îi face față (pentru intersecția Ciurel, de pildă, unde va fi traversată Dâmbovița, este posibil chiar un accent de P+15, P+20, care să marcheze intrarea în oraș. Spre Chiajna, totuși, acest regim de înălțime nu trebuie forțat și el va fi menținut între P+1 – P+4, ceea ce ar presupune un POT mediu de 50-60%, în timp ce CUT-urile vor varia între 1,8 și 2 pentru zonele M3, în funcție de apropierea la bulevard, respectiv 3-3,6 pentru zonele M2, cifrele cele mai mari fiind rezervate parcelelor de peste 1.500 mp. Per ansamblu, procentul ocupat de spațiile verzi este de 30% din întreaga suprafață, iar cantitatea de teren care ar trebui expropriat ar atinge nivelul de 40 ha, care includ și cele 40 de case care ar trebui demolate pentru ca propunerea să-și păstreze coerența și funcționalitatea maximă.

Bogdan Bogoescu dorește să știe care este mărimea prospectului dintre fronturi. Se răspunde cu cifra de 90 m. Dl. Bogoescu mai solicită informații în legătură cu procentul din suprafața de teren care se oferă orașului, pentru că o asemenea investiție va presupune foarte multe dotări și utilități publice, pentru care administrația trebuie să dispună măcar de terenurile utile; este de părere că acest procent prevăzut trebuie să fie inclus în indicatorii finali ai propunerii. Casandra Roșu se interesează de situația pasajelor pietonale care vor trebui să însoțească artera. Pentru moment, se răspunde, această cerință nu a fost luată în calcul. Valeriu Manea adaugă celor spuse anterior că spațiile verzi destinate plantării măsoară câte 10 m pe fiecare parte a drumului, în vreme ce spațiile publice sunt prevăzute a fi păstrate și exploatate pe marginea de loc. Arhitectul-șef solicită ca aceste precizări să fie și ele incluse explicit în proiect, pentru că vor afecta forma finală a acestuia. Bogdan Bogoescu insistă ca proiectul să fie explicit mai ales în ceea ce privește spațiile de intersecție, pentru că, de obicei, acestea sunt asimilate spațiilor publice, când, în realitate, ele sunt mai mult locuri reziduale. Sorin Gabrea recapitulează câteva cerințe adresate proiectanților, anume ca spațiul public să fie prevăzut explicit, pentru a se putea determina și transmite foarte clar coeficientul de teren cedat orașului, în schimbul unui supliment de CUT; insistă ca operațiunea să nu fie întâmplătoare sau lăsată necontrolată, iar pe planșa finală zonele să fie indicate pe puncte, măcar ca posibile. În plus, arată că „este evident că PUZ include două administrații diferite, ale căror documentații cuprind necorelări majore, iar fără soluționarea acestora nu se poate merge mai departe. În același timp, este necesară corelarea propunerii cu sistemul Păcii, ca și re-gândirea platformelor Auchan și Metro. Vor mai fi necesare lucrări edilitare importante. De asemenea, va fi luată în calcul, ca element foarte important pentru dezvoltarea orașului, stația de epurare a apelor de la Roșu, față de care trebuie precizată starea în care ea va evolua, de tranșee deschise sau de apeduct, deși, în cazul în care artera finală va intra în oraș, acest canal va trebui acoperit. Se cere, în același timp, multă atenție la corelarea tuturor celorlalte utilități.”

Bogdan Bogoescu se arată îngrijorat de prevederea unui maxim de înălțime și apreciază că, la o ampriză a drumului de 90 m, cele 2-4 etaje pot să genereze, la modul nefericit, un nou Barbu Văcărescu. Dl. Bogoescu mai consideră că o înălțime minimă de 6 nivele ar fi mai potrivită ca medie pentru acest nou bulevard urban cu mare potențial de atractivitate.

Dan Marin atrage atenția asupra regimului de construire, afirmând că o continuitate este dezirabilă și din punctul de vedere al construirii, pentru că, în acest caz, locuirea izolată ar fi cel puțin nefericită, și estetic, și funcțional, și din punctul de vedere al securității locuitorilor. Valeriu Manea răspunde că, referitor la această problemă, au fost prevăzute discontinuități acolo unde vor exista blocuri de 2-4 etaje, în vreme ce, pentru blocurile mai înalte, regimul de construire va fi unul continuu. Vlad Cavarnali se interesează dacă zona industrială existentă va fi încurajată sau nu, sugerând că, pe segmente, sunt necesare abordări diferite ale propunerii. Bogdan Bogoescu: „Nu cred că trebuie ca bulevardul să fie extrem de omogen ca funcțiuni. Aș propune, mai curând, să-l împărțim în tronsoane, și acestor segmente să le aplicăm, apoi, niște tipologii.”

Vlad Cavarnali afirmă că nu poate fi de acord cu oferta posibilă a unor clădiri de mare înălțime în zona Chiajna, pentru că lipsește o infrastructură adecvată.

Sorin Gabrea atrage atenția asupra pericolului ca „în acest caz să se construiască așa cum s-a făcut la Izmir sau la Atena, cu un cubaj foarte mare. Nu cred că e suficientă prevederea comasării, mai ales dacă ea se va realiza fără un principiu ordonator clar. Înălțimea minimă ar putea asigura o construire ordonată, fiindcă va fi nevoie de o bună disciplinare a parcursului. Nu mi-e foarte clar, pentru moment, cum se va rezolva problema acelor parcele din Ilfov care, ieșind la șosea, vor putea să aibă și adresă de București.”

DI. Suciuc atrage atenția asupra unei alte probleme importante pe care realizarea acestui proiect o va aduce cu sine, anume cum va fi posibilă reglementarea trecerii de la un regim de viteză tipic pentru autostradă la circulația de oraș, care presupune o reducere a vitezei de la circa 130 km pe oră la 80 sau mai puțin și propune ca, până la Bd. Uverturii, să se păstreze un minim de 80 km pe oră. Același mai solicită ca drumul să conțină subtraversări și atrage atenția și asupra spațiilor pentru bicicliști, care e bine să fie gândite încă de pe acum.

Marcela Paidiu se interesează de aprobările care vor fi necesare dinspre Apa Nova și arată că acel canal existent mai are lângă el un altul, dublu casetat, de la Ogrezeni, care ar fi acceptat numai cu structură de pod, întrucât trebuie să facă față șiroirii apelor. Indestructibilitatea investiției vizate de această cerere va atrage, în opinia d-sale, o mărire semnificativă de cost a întregului proiect. Este de părere că acest canal nu poate fi închis, pentru că ar fi foarte mult îngreunată, dacă nu făcută imposibilă, operațiunea de curățare a lui. În plus, mai sunt necesare accese de control ale acestor canale.

Cornel Panait prezintă, în continuare, situația canalelor și a apelor care intră în București prin aceste conducte și este de părere că măcar canalul Argeș ar trebui să rămână deschis pentru preluarea apelor pluviale; atrage atenția că, pe această zonă, PUG e deficitar în ceea ce privește prevederile legate de canalele necesare. Este de părere că prevederea celor două locale solicitate ar permite distribuția racordurilor și a rețelelor necesare rezolvării acestor probleme.

Sorin Gabrea întreabă dacă a fost propus canalul ca și colector pentru ape pluviale neepurate și dacă această soluție este una temporară, iar Andrei Zaharescu face observația ca apa pluvială și cea industrială sunt lucruri deosebite, care ar trebui soluționate diferit.

Președintele Comisiei procedează, apoi, la o recapitulare

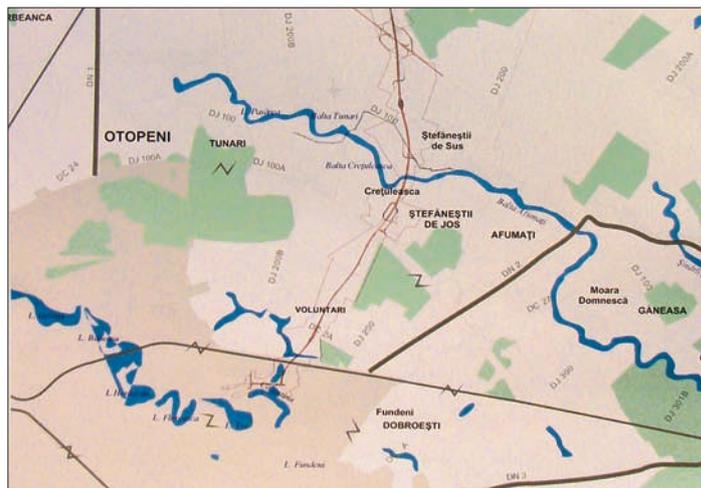
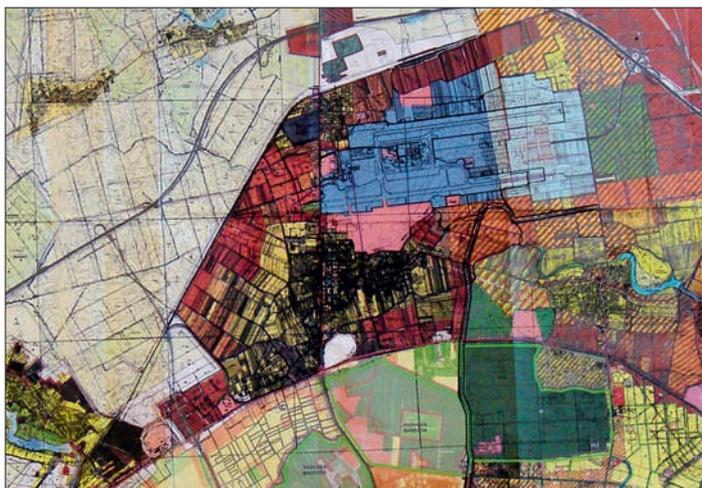
a principalelor chestiuni discutate: „Vor fi necesare completări în documentație, privind spațiul și echipamentele publice, pentru care se vor acorda bonificații; trebuie menționate, încă de la începutul lucrărilor, zonele în care mecanismul ar putea funcționa și în ce timpi; se vor stabili tronsoane de traseu cu regimurile de construcție diferențiate, continue la N, iar la S, pe maluri, în descreștere progresivă către celelalte realități urbane; trebuie menținute cât de concret posibil minimurile și maximurile de înălțime preconizate, pentru ca ansamblul construit să nu devină necontrolabil; schema de circulație trebuie acordată cu prevederile planurilor PUZ de Sector 6; în măsura în care este posibil, să se urmărească introducerea, în profilul transversal al noii artere, a pistelor pentru bicicliști, cel puțin pe măsură ce ne apropiem de oraș; să fie avută în vedere traversarea arterei, acolo unde este strict necesar, însoțită de rezolvarea traversărilor pentru pietoni; pe profilul transversal trebuie specificată poziționarea unor artere edilitare, astfel încât să fie posibilă normarea construirii în teritoriu; în fine, trebuie rezolvată utilizarea în regim închis a tuturor utilităților”.

Dan Marin atrage atenția asupra faptului că „în zona barajului se află și acum tot felul de construcții amorse, ciudate, a căror stare și situație trebuie, într-un fel, rezolvată. Nu văd, personal, în acea arie, vreo intenție clară de dezvoltare, așa încât aș propune o regularizare pentru coerență, care să includă și o unificare a prevederilor din zonă.”

Sorin Gabrea: „Date fiind toate cele spuse, socotim că sunteți la curent cu lucrurile care trebuie rezolvate și cu maniera de abordare, astfel încât lucrurile să fie parcurse în cel mai scurt timp posibil. Vă rugăm să reveniți cât mai repede, pentru că lucrurile sunt, în această zonă și pentru viitorul orașului, cu adevărat importante.”

PUZ Intrare în Autostrada A3 – discuții referitoare la acordarea documentațiilor existente cu PUZ Ilfov

Prezentarea este făcută de către dl. Martincu. În debutul acesteia, d-sa arată că proiectul afectează, de fapt, prin consecințele sale, întreg arcu de N al Bucureștiului, inclusiv autostrada de centură. Proiectul se află deja într-o stare destul de avansată, astfel încât acum se fac deja achizițiile de teren necesare demarării cât mai rapide a lucrărilor, pentru ca, cel târziu în 2015, tronsonul A1-A2 să fie operațional. Se exprimă speranța că, în anul 2010, autostrada va ajunge la linia de centură. Este propusă lărgirea autostrăzii la 4 benzi pe sens, dar și o conexare directă a Aeroportului Otopeni cu centura și autostrada,

centura având și rolul de a proteja Bucureștiul de aflulxul masiv de vehicule. Volumul de trafic estimat este de circa 40.000 de vehicule zilnic, ca medie, iar în aceste condiții, în 2011, în lipsa intervențiilor rapide, se va ajunge la frecvențe congestii urbane în punctele de întâlnire a traseelor, cel puțin. Se mai precizează că Primăriei Generale i-a fost solicitată, deja, și o a doua penetrație de trafic, căreia să i se stabilească, pentru moment, cel puțin punctul de acces. Bogdan Bogoescu ar dori să știe dacă nu se poate concepe, în acest sens, un traseu rezervat, cu interdicție de construire, pentru a fi evitată orice manevră financiară și speculativă care, mai mult ca sigur, s-ar declanșa „de la sine”.

Se afirmă că, dincolo de București, lucrările de amenajare a autostrăzii ar fi demarat deja. Se pleacă din Str. Petricani, se trece prin Valea Șaulei, Gherghița, Voluntari (în această zonă există foarte multe probleme de descărcare). În paralel, se lucrează și la extinderea Str. Fabrica de Glucoză. Față de problemele iscate de atingerea cu orașul Voluntari, se apreciază că este foarte important să se încerce rezervarea unor trasee importante pentru ambele dezvoltări, Vlad Cavarnali apreciind că tronsoanele posibile date de intersecția autostrăzii cu Voluntariul ar fi cele două centuri, CF București-Constanța, CF Urziceni, intersecția cu DJ2. Dorin Ștefan ține să precizeze că, totuși, intersecția cu CF nu e neapărat un nod de distribuție, pentru că, în această zonă, cei care intră în București se opresc, apoi, pur și simplu, în sensul giratoriu, ceea ce nu e neapărat o rezolvare urbanistică bună. Vlad Cavarnali mai atrage atenția asupra faptului că, până la Mogoșoaia, Centura va rămâne tot de două benzi pe sens.

Bogdan Bogoescu se arată sceptic față de posibilitatea ca în Voluntari să se lucreze mai repede decât în București și propune ca accesul să se facă dinspre exterior pe autostradă, apoi prin Voluntari, dar să aibă posibilitatea să se descarce, intrând în București, pe artere radiale, care să permită descongestionarea Centrului. Vlad Cavarnali atrage atenția asupra șanseii pe care o dă proiectului faptul că, în Voluntari, pe traseul dorit, încă nu sunt realizate construcții (există doar documentațiile care propun construcții), astfel încât ar mai exista posibilitatea de a fi gândite și introduse unele artere locale, ce vor trebui executate de Consiliul Local. Sorin Gabrea ar dori să știe în ce limite proiectul, deja făcut, mai poate fi modificat, răspunsul fiind că, teoretic, intervenția este posibilă, însă va fi una dificilă. Bogdan Bogoescu ar dori să știe în ce fel poate fi traversat Voluntariul, care are statut de oraș, de o autostradă care presupune tăierea în două a localității. Vlad Cavarnali amintește Comisiei că, de fapt, subiectul discuției este încercarea de disipare a traficului pe legăturile importante înspre și dinspre București, astfel încât orașul să nu se aglomereze și sugerează că ar putea exista o posibilă descărcare la intersecția cu Str. Popasului; un alt punct important de posibilă descărcare a traficului ar fi cel de la întâlnirea cu Ștefănești, ca și cel oferit de DJ100 la intersecția cu Balotești. Vlad Cavarnali este de părere că, față de toate problemele enunțate, pot fi studiate 4 propuneri: relația E-V a autostrăzii cu Bucureștiul, relația cu Șoseaua de Centură, relația cu teritoriul și trama stradală din Voluntari, relația cu Ștefănești și A2 printr-un drum județean. Dorin Ștefan; „Până în 2010, Autostrada se oprește în Centură. Când va avansa ea cu totul către București?”. Se răspunde că în 2013. Dorin Ștefan concluzionează, ca atare, că, pentru moment,

Bucureștiul rămâne să fie alimentat doar de Centura actuală și de drumurile județene. Sorin Gabrea ar dori să se precizeze mai exact dacă autostrada se va transforma în stradă în Voluntari, pentru că, în București, ea trebuie să fie conectată la structura majoră stradală a orașului, iar realizarea acestei conexiuni depinde mult de felul în care este gândit parcursul autostrăzii prin Voluntari. Față de această întrebare, Dorin Ștefan apreciază că, dacă în cel mult 20 de ani, orașul va crește pe această arteră, atunci Autostrada va trebui înglobată în el, ca atare ar fi mult mai folositoare gândirea, încă de pe acum, a arterei ca bulevard urban, ca stradă în oraș. Dl. Trifu atrage atenția asupra faptului că, pentru moment, două drumuri naționale se desprind din același loc, intersecția Fundeni-Gherghiței, iar nodul nu e deloc modernizat, și nici nu se știe exact când va fi. Dl. Dedu precizează că inelul median al Capitalei ar trebui să permită ca toate străzile să fie corelate între ele. În acest caz, D-na Ghica va fi corelată cu Bd. Chișinău.

Sorin Gabrea: „În lipsa informațiilor, propun să configurăm proiectul pentru a favoriza dezvoltările, să păstrăm și Gara Pipera, să fluentizăm și relația cu Gherghiței, dar, pentru aceasta, ne este necesar un studiu de trafic serios. Structura străzilor din București trebuie gândită în funcție de situația actuală a orașului, astfel încât acesta să poată primi și descărca fluxul exterior fără consecințe majore. Pentru moment, ne este necesară adunarea mai multor informații, care să ne poată permite să răspundem la o serie de întrebări. Cum vom face lacul? Cum vom lega aeroportul de oraș și de străzi? Cum vom rezolva problema tramvaiului pe Str. Petricani? Ne este absolut necesar un studiu mai amplu și un PUZ mai extins, bazat pe valori de trafic studiate, în urma căruia să putem lua decizii. Aș propune ca PUZ să se realizeze în CPU, iar Search să analizeze traficul și circulația, ca să putem lua o hotărâre, pentru că, dacă nu există un aviz din partea orașului, nu există o colaborare reală cu orașul și pot apărea consecințe foarte importante. Proiectul nu poate fi monocolor, prin urmare cooperarea este necesară, ca să putem observa toate modificările și rezolva, pe cât posibil, toate problemele. Va trebui discutat și cu CNADR, care trebuie să fie conștientă de condițiile urbane pe care le creează sau pe care le modifică în oraș. Vă propun, ca atare, să ne înarmăm cu un studiu de trafic foarte bun, să nominalizăm PUZ pentru oraș și să revenim cu o schemă funcțională, pentru obținerea unui aviz de principiu”.

Imagine de epocă (foto: Willy Pragher - 1941, Staatsarchiv Freiburg)

DEONTOLOGIE PROFESIONALĂ

*În lunile august și septembrie ale anului trecut, la Muzeul Național de Artă, a avut loc o expoziție dedicată **Henrietei DELAVRANCEA – GIBORY**, personalitate de seamă a arhitecturii românești. În același timp - ironia sorții - a fost decisă de către **Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu a Bucureștiului** demolarea unei lucrări importante a arhitectei - **casa PRAGER, situată în Bd. Aviatorilor nr. 92**, prin avizul de eliberare a amplasamentului și de construire a unui bloc de parter și patru niveluri. Primăria sectorului 1, cu elan și mare grabă, a acordat autorizația de construcție a acestui imobil.*

Că un beneficiar ignorant este interesat să-și valorifice un teren scump este posibil, dar greu de înțeles e că această distrugere se face cu sprijinul unui urbanist – Raluca Epifan, autoarea P.U.Z-ului, și a arhitectului Andrei Molnar, cel care a întocmit proiectul de autorizare.

Desigur, a edifica este dorința legitimă a oricărui arhitect, a servi clientul este o datorie profesională, dar depinde până unde.

În codul deontologic, la exercitarea profesiei, nu e consemnată o asemenea situație, căci nu s-a presupus că un arhitect contribuie, cu bună știință, la distrugerea sau mutilarea unei construcții existente, obiect cu valoare de patrimoniu cultural, pentru a așeza în locul ei opera proprie. De neînțeles este însă Direcția de Cultură și Culte a Bucureștiului, care are drept misiune protecția patrimoniului și care, având la dispoziție un studiu istoric în care criteriile necesare pentru declararea acestui imobil monument istoric sunt îndeplinite, decide demolarea fără a mai consulta comisia de specialiști.

Ce caută astfel de funcționari într-o asemenea instituție publică?

Aș vrea să fac următoarele precizări, pentru aceia care, prin voință sau din ignoranță, au nesocotit valoarea clădirii pe care au condamnat-o la dispariție:

- Casa menționată este singurul exemplar din opera Henrietei Delavrancea Gibory care reia stilul vilelor de la Balcic 1930-1940, moment de apogeu în cariera arhitectei,

în mediul orășenesc bucureștean. Valoarea de raritate, unicitate este mare, deși pe parcursul timpului au apărut unele modificări, care nu-i alterează expresia arhitecturală. De altfel, o restaurare profesionistă putea aduce fără mare efort construcția la forma inițială, iar consolidarea ei nu constituia o problemă deosebită pentru un inginer competent.

- Prezența ei în vecinătatea cartierului U.C.B. – operă a arhitectului Octav Doicescu – era importantă și demonstrativă, ilustrând două moduri diferite de realizare a unei sinteze a arhitecturii tradiționale cu modernitatea; din acest punct de vedere, prezența ei urbanistică era interesantă.

- Această lucrare a arhitectei H. Delavrancea Gibory era propusă a face parte din muzeul viu de arhitectură a Bucureștiului – proiect cultural în curs de desfășurare prin U.A.R. – și demolarea ei constituie o distrugere barbară a unui exemplar valoros din patrimoniul cultural al orașului.

În final, doresc să fac un apel, în special către arhitecții tineri, pentru a nu mai fi părtași la asemenea fapte, pentru a avea respect față de operele predecesorilor lor.

A ucide un om e o crimă.

A ucide creația lui este, de asemenea, o crimă care îi șterge memoria și îi afectează moștenirea culturală pe care a lăsat-o generațiilor viitoare, uneori incapabile să o prețuiască și să o păstreze.

Arh. Milița Sion
București – ianuarie 2010

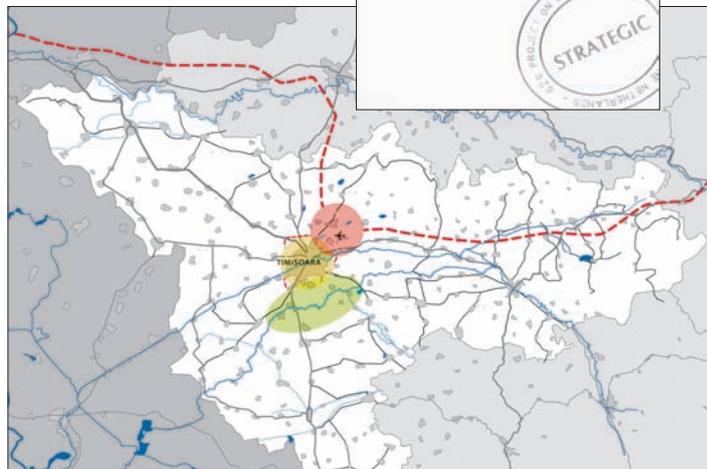
STRATEGII URBANE PENTRU TIMIȘOARA

STRATEGIC
SPATIAL
PLANNING
IN ROMANIA

a Netherlands perspective

La sfârșitul anului trecut, Timișoara a făcut un pas important către elaborarea unui masterplan la nivel european: firma olandeză de consultanță urbană Eurodite și biroul de arhitectură Roeleveld-Sikkens, implicați în proiect prin intermediul unui parteneriat încheiat între Ministerele Dezvoltării și Locuirii din Olanda și România, au prezentat concluziile unei cercetări complexe dedicate orașului, având drept scop o strategie urbană pe termen lung.

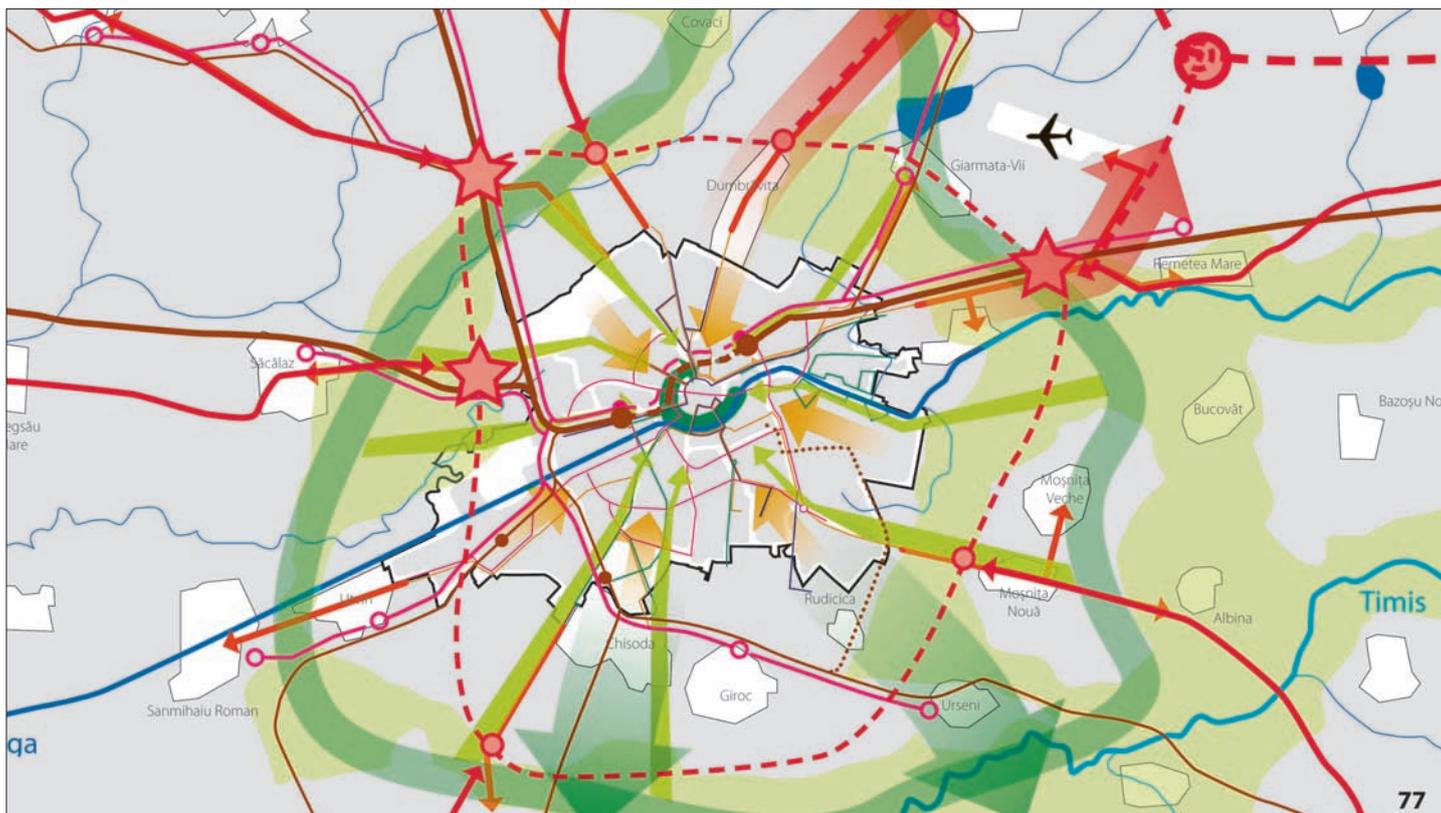
Posibilități de dezvoltare regională pentru Timișoara

Cu o experiență semnificativă în elaborarea unor direcții de dezvoltare pentru diverse centre urbane, arhitecții de la Eurodite (Joep de Roo și Meta van Drunen) au început cu o analiză de ansamblu, în urma căreia au fost trasate punctele forte, slăbiciunile, oportunitățile și posibilele pericole. Pentru fiecare temă, au creat mai multe modele de dezvoltare și un concept, iar printre temele abordate s-au numărat creșterea urbană, infrastructura, locuirea, munca, ecologia urbană, recreerea și calitatea spațiului. În paralel, au fost organizate o serie de workshop-uri care au avut ca subiect identitatea orașului. Astfel, a fost creată o structură organizațională la care au participat principalii factori de

decizie din Timișoara, preocupați de dezvoltarea orașului. După un proces lung de comunicare și dezbateră, susținut de analize profesionale, direcțiile de dezvoltare au fost anunțate: business-ul (centru de afaceri) și educația (centru universitar), urmând ca în jurul acestor teme să fie grupate o serie de proiecte concrete pentru punctele forte ale orașului și pentru îmbunătățirea spațiului public. Arhitecții de la Eurodite și Roeleveld-Sikkens au elaborat de asemenea un mic manual despre importanța planificării strategice la noi în țară, cu pașii necesari, idei și beneficii. Este un ajutor oferit autorităților pentru a demara un program național de dezvoltare urbană responsabilă și coerentă.

www.eurodite.eu, www.roeleveld-sikkens.eu

Plan urban preliminar în procesul de creare a unui document de planificare strategică pentru Timișoara și zona înconjurătoare

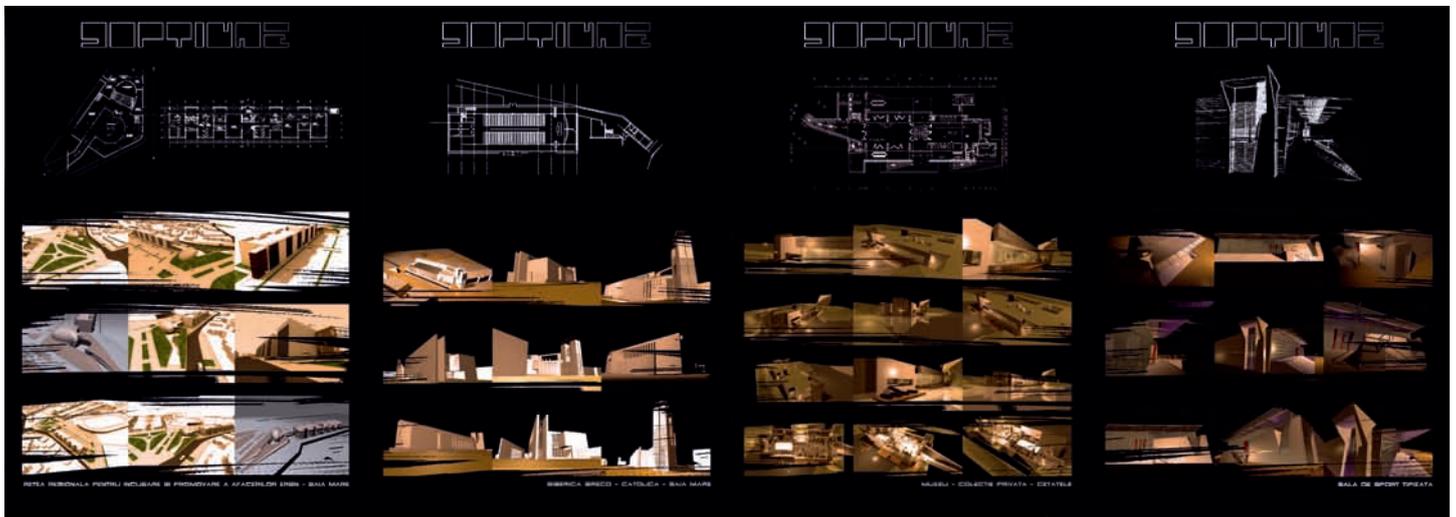

PREMIILE ANUALEI DE ARHITECTURĂ NORD VEST 2009

Premiile Anuale de Arhitectură Nord Vest 2009 au fost decernate la Baia Mare, în data de 22 ianuarie 2010.

Având în vedere faptul că în 2009 nu au fost finalizate foarte multe construcții noi, organizatorii au decis ca expoziția-concurs aaNV09 să cuprindă

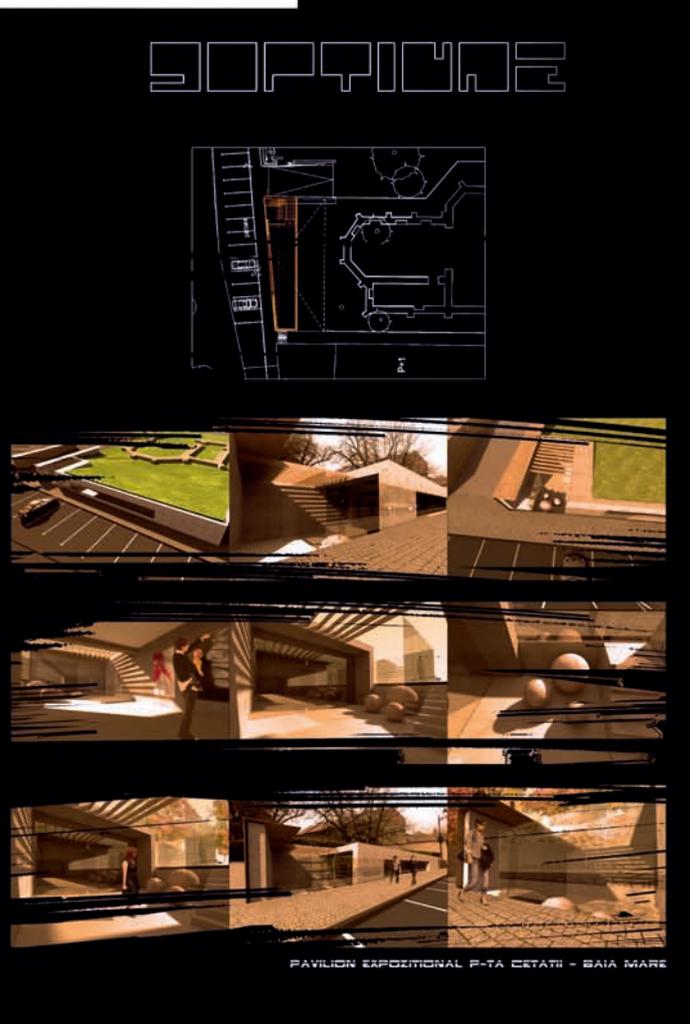
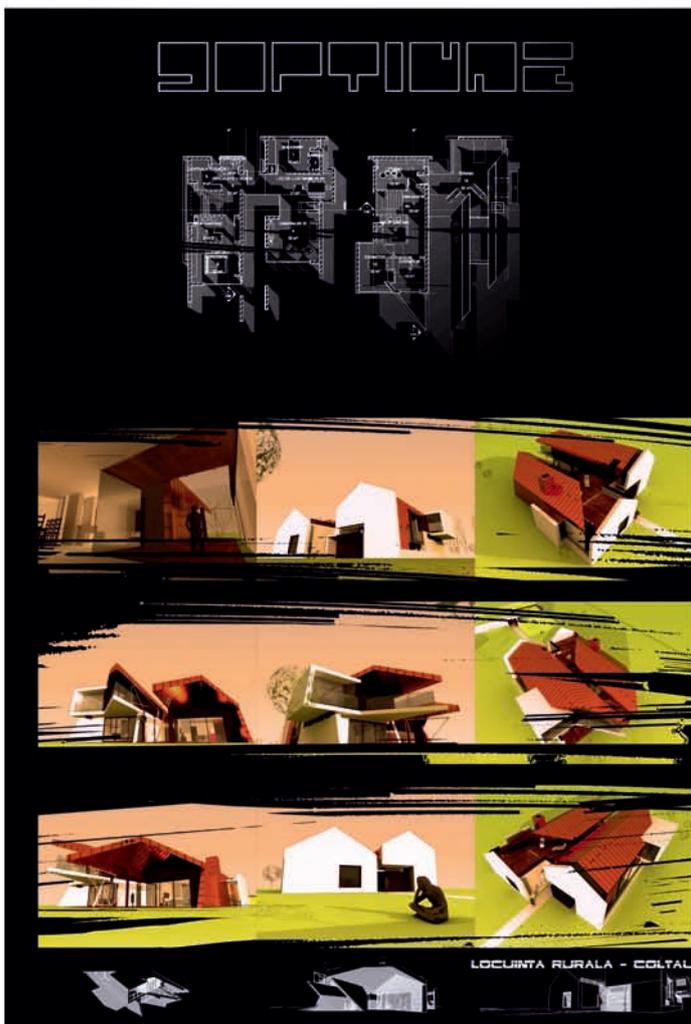
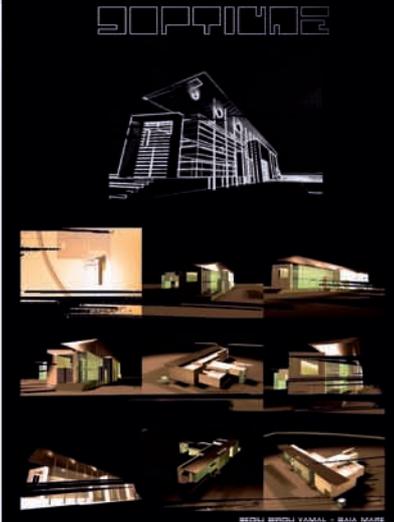

proiecte, fie ele mai vechi sau mai recente, care, din diverse motive, nu s-au mai materializat și nu mai au șansa de a se materializa. Prin urmare, expoziția s-a desfășurat sub titlul „Proiecte pierdute în timp” și a constituit, pentru membrii filialei, o oportunitate de a-și prezenta în public lucrări care, altfel, ar fi rămas necunoscute.

Au existat cinci secțiuni de concurs, premiile fiind acordate de către un juriu format din arh. Bruno Andreșoiu, arh. Ștefan Ghenciulescu, arh. Adrian Ionașiu, arh. Șerban Țigănaș și arh. Arpad Zachi.

La categoria „Arhitectură sub 1.000

mp”, câștigători au fost arh. Ildiko Mitru și Ștefan Paskutz, de la biroul 9 Opțiune, pentru un proiect de pavilion expozițional. Același arhitecți le-a revenit și premiul secțiunii „Arhitectură peste 1.000 mp”, pentru proiectul nerealizat al unui muzeu privat. Premiul pentru cel mai bun proiect al categoriei „Amenajări exterioare”, o reconfigurare a Parcului Central din Baia Mare, a fost câștigat de arh. Petre Roșca și Alexandru Baban, de la biroul Architel. Juriul a decis să nu acorde premii la categoriile „Amenajări interioare” și „Restaurare”, din cauza lipsei concurenței.

CONCURS PENTRU HANUL GABROVENI

La sfârșitul lunii decembrie 2009 au fost desemnați câștigătorii concursului de soluții pentru restaurarea, extinderea și remodelarea funcțională a Hanului Gabroveni.

Organizat de către Ordinul Arhitecților din România, concursul de soluții a avut un caracter public și s-a adresat arhitecților cu drept de semnătură, membri ai OAR sau ai unei organizații profesionale similare din țările Uniunii Europene, cu atestat în domeniul proiectării lucrărilor de restaurare și consolidare a structurilor istorice. Obiectivul proiectului „Hanul Gabroveni” este de a oferi un exemplu de bună practică și excelență profesională pentru reabilitarea centrului istoric al Bucureștiului și, mai ales, de a restitui publicului accesul la un centru cultural cu funcțiuni mixte. Proiectul vine în întâmpinarea nevoii de a asigura spații de calitate superioară pentru activități culturale, dar și de a revitaliza unele funcțiuni tradiționale pentru această zonă istorică: micul comerț, atelierelor artisanale sau meșteșugărești, socializarea comunitară, petrecerea timpului liber. În competiție au fost înscrise 42 de propuneri.

În urma jurizării, primele trei birouri clasate au fost:

Premiul I: Metaconcept Design • Autor principal: arh. Adina Ioniță • Coautori: arh. Flaviu Bărbăcaru (Asco Construcții), ing. Ștefan Lichwar • Expert monumente: arh. Mihai Opreanu

Premiul II: Soare & Yokina Arhitecți Asociați • Autor principal: arh. Adrian Soare • Coautori: arh. Eliza Yokina, arh. Sebastian Lupea, arh. Camelia Oancea, arh. Rodica Dina, arh. Ruxandra Sacalis • Specialiști/experti monumente: arh. Irina Popescu-Criveanu, arh. Aurel Botez, ing. Șerban-Marius Median

Premiul III: Atelier FKM • Autor principal: arh. Kozma Zsolt • Coautori: arh. Bogdan Fodor, ing. Virag Jacint, ing. Florin Popa • Specialiști monumente: arh. Tövissi Zsolt, ing. Makay Dorottya-Lilly

Juriul a fost format din arh. Doina Bubulete, Irina Cosmănescu, Nicolae Lascu, Jean-Guy Lecat, Ștefan Mănculescu, Marius Marcu-Lapadat și prof. dr. Corina Popa (istoric de artă) – membri titulari și arh. Dragoș Perju și Ileana Zbârnea – membri supleanți. Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” a găzduit expoziția proiectelor participante la concurs, în perioada 22 decembrie 2009 – 10 ianuarie 2010, urmând să organizeze și festivitatea de premiere.

Premiul I: Metaconcept Design • Autor principal: arh. Adina Ioniță • Coautori: arh. Flaviu Bărbăcaru (Asco Construcții), ing. Ștefan Lichwar • Expert monumente: arh. Mihai Opreanu

a. Construcția nouă

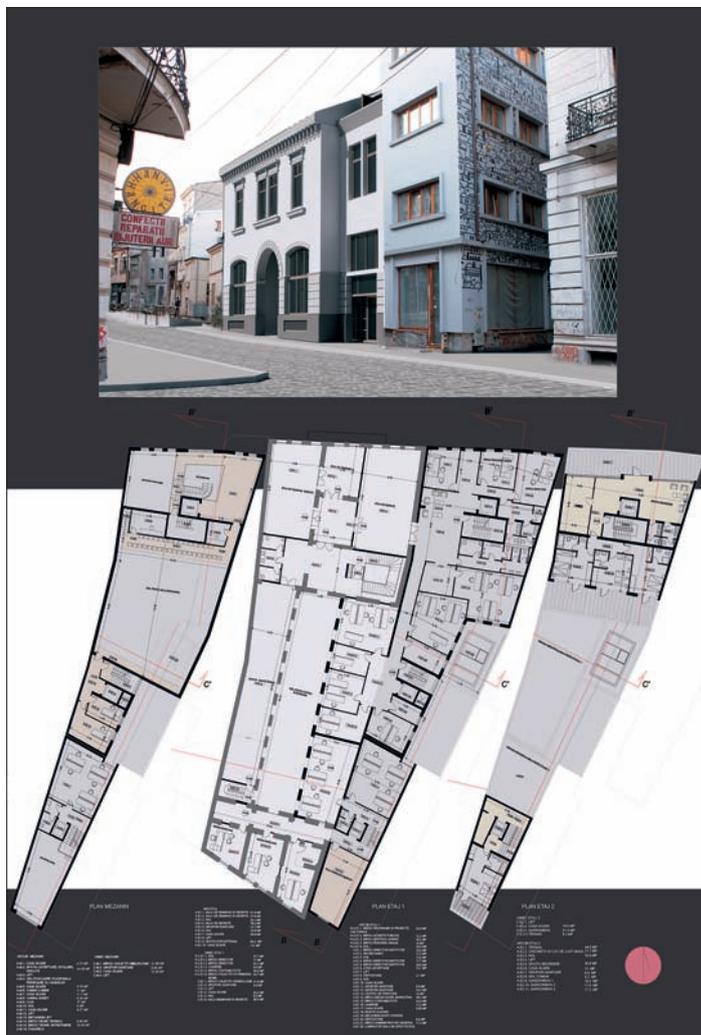
ARCUB este accesat dinspre Str. Lipsicani printr-un vast spațiu vizat pe mare înălțime, vizibil de la intersecția cu bulevardul. Acest spațiu, ce comportă un mezanin, distribuie birourile administrației printr-o scară monumentală. Foaierul este despărțit de pasaj de o largă vitrină și beneficiază de o ușă dublă, care asigură o legătură facilă cu restaurantul.

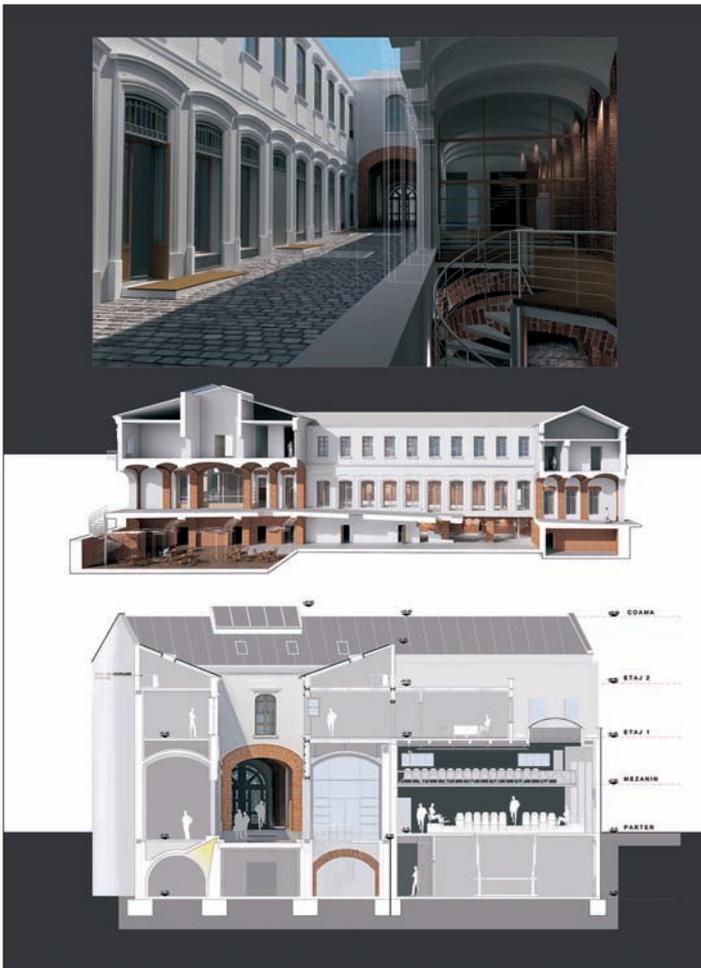
Sala polivalentă are o capacitate totală de până la 250 de specta-

tori, mezaninul găzduind cabinele de sunet și lumină. Sala este dotată cu toate accesoriile necesare unei utilizări multifuncționale și, în cazuri excepționale, se poate crea un mare spațiu evenimential ce ar reuni sălile din aripa de est a pasajului în parter și subsol, sala polivalentă, foaierea principală și holul pe două nivele. Etajul unu este ocupat în întregime de birourile administrației ARCUB, din care o parte se află în noul etaj al pasajului, cu vedere spre curte, iar sala de ședințe a fost plasată în corpul nord al Hanului, alături de sălile de seminar și conferințe. Etajul doi este împărțit între trei garsoniere cu vedere și terase accesibile la sud și un mare spațiu de recreere și de luat masa la nord, cu o terasă spre Lipsicani.

CIMECUL este accesat din strada Gabroveni, printr-un hol de lărgimea maximă a parcelei, ce se deschide la est spre sălile centrului de informare patrimoniu care au privilegiul să se afle sub bolțile Hanului, și spre sala de expoziție pe două nivele, cu vedere spre pasaj. Arhivele și fototeca și-au găsit locul la subsolul

Premiul I: Metaconcept Design

Premiul I: Metaconcept Design

Hanului, unde pot, totuși, beneficia de lumina naturală, prin gurile inițiale de ventilare, ale căror desen și boltire vor fi refăcute conform releveelor.

b. Clădirea monument istoric

Principalul spațiu al Hanului Gabroveni este pasajul-curtă, parțial acoperit. Dinspre strada Lipscani, poate fi accesat restaurantul. O scară elicoidală conduce la subsol, unde se găsește restaurantul tip tavernă, specific cartierului, care beneficiază de decorul arcelor și bolților ce vor fi păstrate sau restaurate. Legătura cu ARCUB se poate face la parter, prin simpla traversare a pasajului, pentru o utilizare cotidiană. În cazul rezervării restaurantului pentru evenimente patronate de ARCUB, un acces direct, interior, se poate face prin nodul vertical la sala din subsol. Aripa de vest a curții a fost păstrată ca în trecut, sub forma unui șir de magazine. Aripa de est, refăcută, găzduiește la parter spațiile de expoziție CIMEC și un foaier ARCUB, ce pot comunica pentru a crea un spațiu pentru acțiuni comune. Zona de sud, la strada Gabroveni, primește la est Centrul de Informare Patrimoniu, al CIMEC, iar la vest, Centrul de Informare Turistică și Culturală, cu un acces dinspre pasaj. La etaj se ajunge prin nodul de circulație verticală. Holul spațios distribuie sălile de seminar și reuniuni. Galeria de artă de la etajul aripei de vest a pasajului ocupă un spațiu adaptat funcției. O scară de evacuare unește cele trei nivele, cu ieșire în curte. Partea de sud și de est a etajului este ocupată de birourile CIMEC și ARCUB.

Premiul II: Soare & Yokina Arhitecți Asociați • Autor principal: arh. Adrian Soare • Coautori: arh. Eliza Yokina, arh. Sebastian Lupea, arh. Camelia Oancea, arh. Rodica Dina, arh. Ruxandra Sacalis • Specialiști/experti monumente: arh. Irina Popescu-Criveanu, arh. Aurel Botez, ing. Șerban-Marius Median

a. Construcția nouă

Conceptul soluției se bazează pe „reconstrucția” volumetrică a

Premiul I: Metaconcept Design

clădirilor existente anterior pe teren, realizată în stil contemporan, neutru, din zid plin, perforat cu goluri ritmate. Peste aceste volume „recuperate” se suprapune un volum complex, contemporan, tehnologic, dar, în același timp, un artefact fragil. Acest volum metalic prelungește individual fiecare dintre cele 4 corpuri vechi, creionând o siluetă urbanistică ce încearcă să se integreze cât mai bine în contextul construit. Clădirile noi preiau și interpretează în cheie contemporană tipologii de spații sau elemente arhitecturale de la clădirile învecinate Hanului. Spațiile se organizează în jurul unei curți interioare la care se accede printr-un gang, prilej de a crea efecte de lumină prin practicarea unor extrageri complexe din masa construită a clădirii, interpretându-se astfel un alt termen din vocabularul arhitectural al Hanului: luminatorul. Luminatoarele străbat etajele 2 și 1 ale clădirii, conducând lumina, atât de la est, cât și de la vest, în interiorul gangului. Curtea interioară este prezentă pregnant la nivelul Sălii de spectacole, devenind o prelungire exterioară atât a foaierei sălii, cât și a scării monumentale ce face legătura cu parterul. Urmând principiul respectării parcelarului existent, clădirile noi de pe cele două parcele libere, deși funcționează împreună la interior, își păstrează identitatea la exterior.

b. Clădirea monument istoric

Restaurarea hanului/pasajului comercial urmărește crearea unei noi unități pentru ansamblul ruinat; această unitate înglobează părțile conservate ale clădirilor. Subsolurile și corpurile de nord, sud și vest vor fi consolidate și tratate diferențiat. Nivelul parterului este construit din zid. Este păstrat ritmul golurilor, cunoscut din releveele anterioare prăbușirii acestui corp. Nu s-a optat pentru o reconstrucție fidelă a parterului, preferându-se o imagine neutră, comună părților noi înglobate ansamblului propus. Intervenția contemporană îmbogățește atmosfera curții interioare prin introducerea registrului etajului într-o alcătuire simplă, din metal, sugerând etajele hanurilor de secol XVIII-XIX, închise cu geamlâc. Utilizarea închiderilor metalice pentru golurile de la parter ale curții

interioare reface unitatea vizuală a spațiului curții. S-a dorit ca fațada Lipscani a Hanului să devină o istorie a acestuia, expusă public, în care să se poată citi numeroasele faze de execuție ce se suprapun frenetic. Prin păstrarea aspectului de „ruină”, fațada devine un exercițiu de memorie adresat unei societăți care a permis degradarea până aproape de colaps a unui monument istoric ce adună în zidurile sale mărturii ale unei vieți de câteva sute de ani în inima Bucureștilor. Fațada Gabroveni este restaurată în imaginea conservată până în momentul actual, a etapei Constantin Hagi Tudorache, cu păstrarea intervențiilor din prima jumătate a secolului XX la nivelul parterului.

Premiul III: Atelier FKM • Autor principal: arh. Kozma Zsolt • Coautori: arh. Bogdan Fodor, ing. Virag Jacint, ing. Florin Popa • Specialiști monumente: arh. Tövissi Zsolt, ing. Makay Dorottya-Lilly

a. Construcția nouă

Construcția nouă se definește prin încercarea de a acapara complet și uniform spațiul în care se dezvoltă. Spațiul interior și exterior se întrepătrund prin perforațiile din planurile verticale și orizontale, care delimitează perspective și introduc unghiuri de vedere inedite. Suita de curți interioare, luminoase și ferestre de mari dimensiuni aduc lumina și aerul proaspăt în marea majoritate a spațiilor interioare. Simplitatea formelor, austeritatea materialelor, pătrunderea suprafețelor exterioare în interior potențează relațiile spațiale. Fațadele către fronturi exprimă cele trei registre ale clădirii printr-o dispoziție ritmată a golurilor. Extinderea deasupra corpului parter refăcut al clădirii monument urmărește fidel conturul acestuia, dar este compus în regula clădirii noi, folosindu-se de limbajul acesteia. Perforațiile verticale, fie că sunt curți de lumină, luminoase sau goluri interioare, organizează spațiile adiacente lor și aduc lumină în ipostaze inedite, realizând

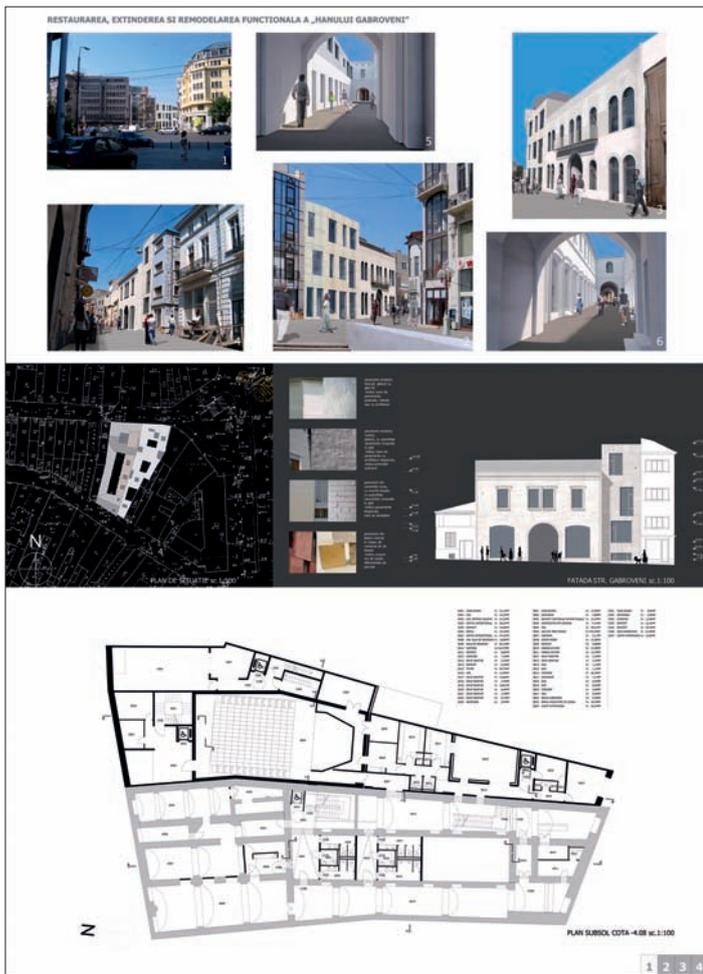

Premiul II: Soare & Yokina Arhitecți Asociați •

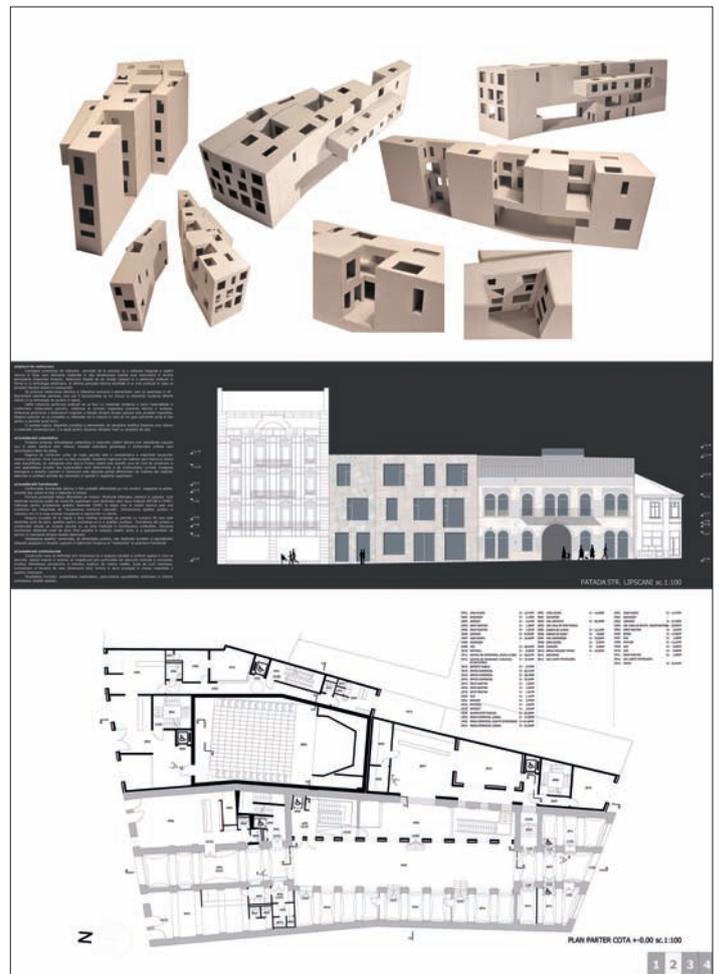
Premiul II: Soare & Yokina Arhitecți Asociați •

Premiul II: Soare & Yokina Arhitecți Asociați •

Premiul III: Atelier FKM

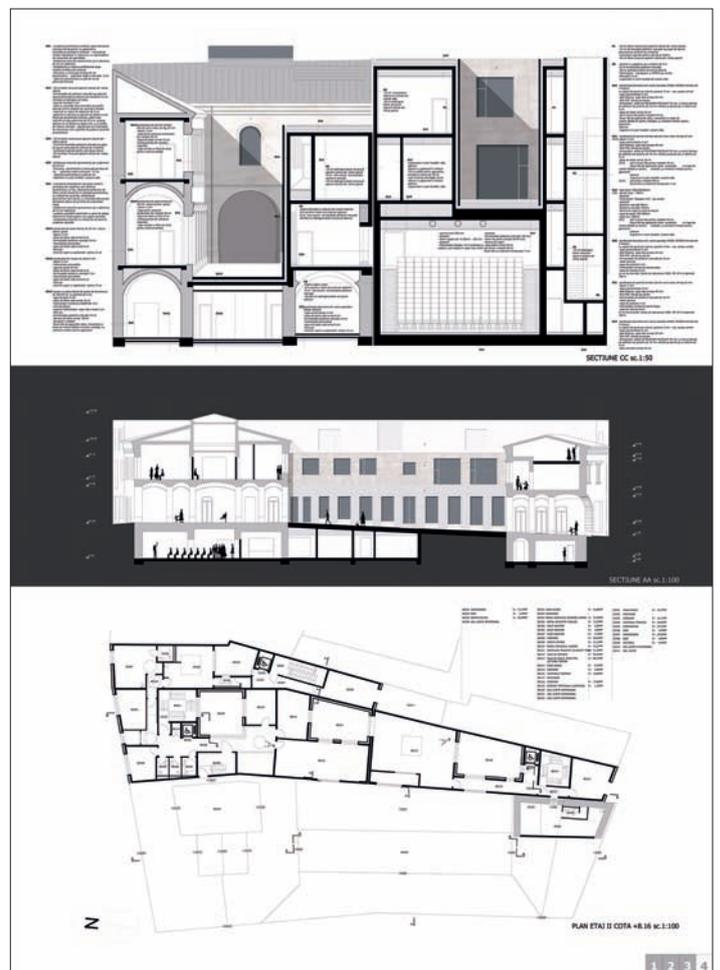

Premiul III: Atelier FKM

legătura între vechi și nou. O anvelopă din beton aparent acoperă toată clădirea și pătrunde și în spațiile interioare. Texturile exterioare și interioare sunt fine, austere, accentuând senzația de spațiu continuu. Regimul de construire unitar pe toată parcela este o caracteristică a majorității țesuturilor urbane europene. Zona Lipscani nu face excepție. Scăderea regimului de înălțime spre interiorul lotului este nejustificată, iar retragerea unui etaj la frontul clădirii este specific unui alt mod de construire, în care spațialitatea străzilor sau bulevardelor sunt determinate și de continuitatea cornișei. Imaginea eterogenă a străzilor Lipscani și Gabroveni este datorată diferențelor de înălțime ale clădirilor alăturate și exhibării parțiale a calcanelor, în special în registrele superioare.

b. Clădirea monument istoric.

Se propune refacerea și restaurarea identică, exclusiv pentru elementele care sunt păstrate în sit. Elementele esențiale pierdute, care pot fi documentate, vor fi înlocuite de unele moderne, diferite stilistic și ca tehnologie de punere în operă. Astfel, refacerea parterului prăbușit se va face cu materiale moderne, a căror materialitate și conformare (dispunerea golurilor, înălțimea la cornișă) sugerează prezența istorică a acestuia. Refacerea pertinentă a desenaturii originale a fațadei dinspre strada Lipscani este, probabil, imposibilă. Desenul golurilor se va completa cu materiale noi, în măsura în care se vor găsi suficiente urme in situ pentru a permite acest lucru. Urmând aceeași logică, dispariția completă a elementelor de tâmplărie justifică folosirea unor tehnici și materiale contemporane. S-a optat pentru folosirea vitrajelor mari cu tâmplării de oțel. Proiectul propune remodelarea urbanistică a volumului clădirii istorice prin extinderea corpului nou și peste parterul estic refăcut. Această extindere generează o conformare unitară, care accentuează ideea de pasaj.

Premiul III: Atelier FKM

Text: CATRINEL NEGRU

Foto: ADAM MORK

A construi sustenabil presupune conceperea unei clădiri astfel încât orientarea, conformarea geometrică, materialele și tehnologiile utilizate să aibă ca rezultat un impact cât mai redus asupra mediului, în toate fazele existenței construcției – de la producția materialelor, transportul și punerea lor în operă până la exploatarea și post-utilizarea clădirii – toate acestea în paralel cu obținerea unor condiții de confort optime, care să garanteze că sistemele alese vor fi menținute o perioadă lungă de timp.

Ținând cont de faptul că resursele combustibile ale planetei ar mai ajunge doar pentru trei-patru generații, și aceasta cu efecte dezastruoase asupra climei, momentul de față este unul în care trebuie luate deciziile și măsurile necesare pentru trecerea la utilizarea resurselor regenerabile. În plus, în contextul în care Uniunea Europeană a impus ca până în anul 2020 nivelul emisiilor de CO₂ și consumul de energie să scadă cu 20%, iar totalul energiei consumate să provină în proporție de 20% din surse regenerabile, aceste măsuri devin nu doar necesare, ci și obligatorii.

Ne-am propus ca împreună cu VELUX, una dintre companiile care încurajează din plin inovația, să aducem în atenția publicului această problematică, promovând gândirea ecologică în proiectare. Pe parcursul a mai multe articole, vom prezenta exemple concrete de construcții sustenabile, soluții complexe pentru un habitat ecologic și măsuri rapide care pot fi luate pentru a eficientiza locuirea.

VELUX se numără printre companiile care au dezvoltat și realizat deja o serie de proiecte-pilot sustenabile. Putem aminti locuințele model prefabricate care se instalează pe terasele unor blocuri existente: SOLTAG, un prototip pentru zona de Nord a Europei, și de ATIKA, un prototip pentru zona mediteraneeană, ambele cu zero emisii de carbon. Acestea demonstrează versatilitatea sistemelor companiei și oferă soluții verificabile în timp real pentru cele două probleme contradictorii ale arhitecturii: limitarea pierderilor termice pe timp de iarnă și protecția împotriva înșoririi excesive pe timp de vară, obiective atinse prin amplasarea, orientarea și utilizarea corectă a ferestrelor de mansardă și a celorlalte elemente de arhitectură ale anvelopantei. Mai mult, compania s-a dedicat pe termen lung proiectului „Model Home 2020”, ce are ca obiectiv construirea și testarea unor „case active” ce promovează conceptul de sustenabilitate, punând pe același plan consumul redus de

- 1.2. Green Lighthouse, Copenhaga
- 3.4. Soltag, Copenhaga
- 5. Atika, Bilbao
- 6.7. Home for Life, Aarhus

energie și confortul locuirii. Până în anul 2010 vor fi finalizate șase proiecte experimentale utilizând tehnologiile VELUX, în cinci țări din Europa; ele vor fi deschise vizitatorilor pentru 6-12 luni și, ulterior, vândute unor familii, continuându-se înregistrarea comportamentului în timp al clădirii, în condiții de exploatare reală.

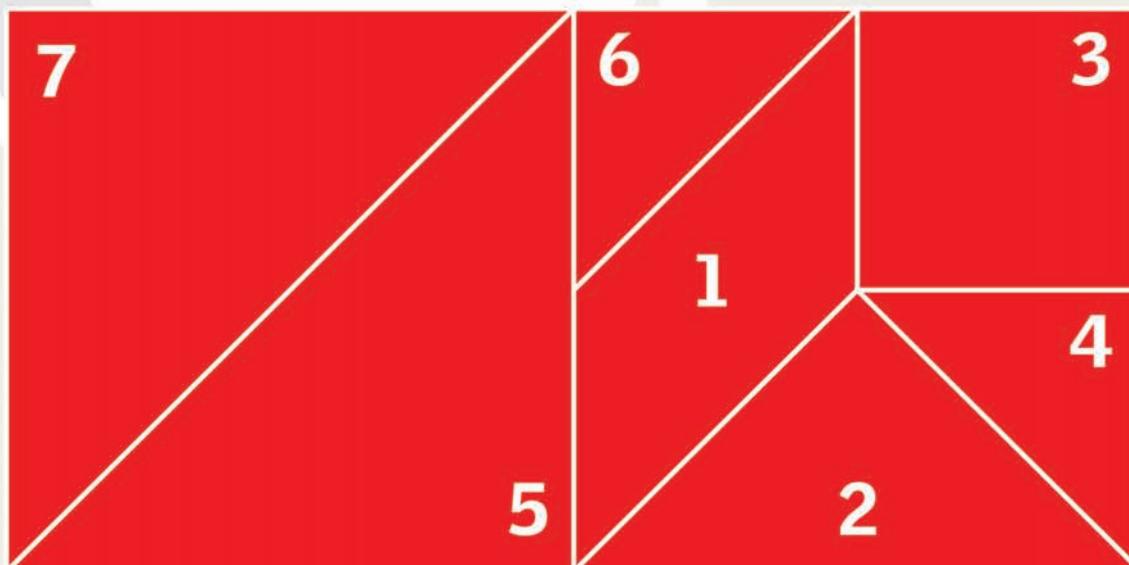
O altă direcție de dezvoltare a clădirilor sustenabile constă în utilizarea tehnologiilor de ultimă oră pentru instalații, cum ar fi panourile solare, în cazul locuințelor, sau sistemele inteligente de control al însoririi și ventilației, în cazul clădirilor publice. Soluțiile concrete sunt includerea suprafețelor din panouri solare în planul învelitorii, modulate astfel încât să corespundă dimensiunilor ferestrelor de mansardă adiacente, și utilizarea sistemelor integrate de control al ventilației și însoririi, prin acționarea unei unice telecomenzi, sau prin setarea diferitelor scenarii de ridicare/coborâre a rulourilor și deschidere/închidere a ferestrelor, în funcție de momentul zilei. Prin integrarea acestor sisteme în arhitectură încă din momentul concepției se asigură funcționarea optimă a clădirii și circulația corectă a curenților de aer, pentru a crea un mediu interior sănătos, fără a necesita atenția permanentă a utilizatorilor.

Inovațiile tehnice și gândirea în spirit ecologic a clădirii determină ca ventilarea naturală și radiația solară să fie utilizate cu maximum de eficiență pentru obținerea confortului, reducând la minimum nevoia de încălzire radiantă, cea de răcire a aerului și cea de utilizare a luminii electrice, în paralel cu dezvoltarea unor imagini de arhitectură avangardiste și, în același timp, aplicabile la scară largă.

Toate aceste măsuri, la scara locuirii individuale sau la scară publică, trebuie să devină în scurt timp practici curente în rândul arhitecților, iar o bună informare în această direcție este evident necesară. Ne propunem ca exemplele ce vor fi prezentate în următoarele numere ale revistei să constituie repere de bază în acest sens, oferind tuturor celor interesați soluții eficiente și de ultimă oră.

Activități VELUX 2009 - 2010

De la 2D la 3D în 3 mutări

1. www.velux.ro/profesionisti/arhitecti
2. www.velux.com/modelhome2020
3. www.velux.com/cop15
4. www.activehousing.net
5. www.velux.com/iva
6. www.velux.com/da
7. www.velux.com/viz

VELUX®

CONVORBIRE CU DOMINIQUE PERRAULT

În timpul unei vizite la Paris, l-am putut întâlni pe Dominique Perrault aproape peste tot: prin lucrările sale, dintre care celebra Bibliotecă Națională a Franței, pe malul stâng al Senei, prin intervențiile sale în expozițiile de arhitectură despre Turnul european la Pavillon de l’Arsenal, despre Marele Pari(s) și despre locuirea ecologică la Cité de l’Architecture et du Patrimoine, în librării, prin cărțile care îi sunt consacrate, la Centre Pompidou, unde ecurile expoziției care i-au fost dedicate în 2008 persistă încă... Renumele său internațional a început odată cu câștigarea concursului de arhitectură pentru Biblioteca „François Mitterrand”, care, odată realizată, i-a adus marele premiu Mies van der Rohe în 1997. Au urmat apoi, în 1992, Velodromul și Piscina olimpică din Berlin; în 1996, extinderea Curții de Justiție a Comunităților Europene la Luxemburg; în 2002, Masterplanul pentru Donau City, noul cartier din Viena cu turnurile gemene, Centrul olimpic de tenis și reamenajarea parcului Manzanares la Madrid; în 2003, noua scenă a Teatrului Marinski din Sankt-Petersburg și, în 2004, campusul Universității pentru Femei Ewha din Seul. Alte proiecte de anvergură sunt în curs de realizare precum hotelul de 3 și 4 stele din Milano (Italia) sau Palatul sporturilor din Leon (Spania). Agenția DPA, Dominique Perrault-Architecture, a câștigat în iulie 2008 concursul internațional pentru Termele din San Pellegrino din regiunea Bergamo în Italia, iar Bulgaria i-a încredințat noul său Centru de Afaceri din Sofia.

Lucian Constantinescu: Vă mulțumesc mai întâi pentru disponibilitate... Voi începe cu o întrebare despre Biblioteca Națională a Franței, unde am petrecut ore și zile întregi, pe care am

Esplanada Bibliotecii Naționale a Franței, Paris. Foto: ©Dominique Perrault/Adagp

trăit-o ca pe un loc magic, ca pe o muzică maiestuoasă și învăluitoare... Modul în care Biblioteca a evoluat a fost previzibil pentru dumneavoastră?

Dominique Perrault: La început, acum douăzeci de ani – în această toamnă vor fi exact douăzeci de ani de când concursul de arhitectură a avut loc – nu era nimic în jurul bibliotecii, era o clădire complet izolată. În prezent, există un cartier întreg în jurul ei și chiar o pasarelă care leagă esplanada Bibliotecii de o mare grădină. Astăzi este evident că arhitectura poate lucra cu vidul, că s-a putut construi un vid, care conține esplanada publică, un loc virtual delimitat de patru turnuri pe colț.

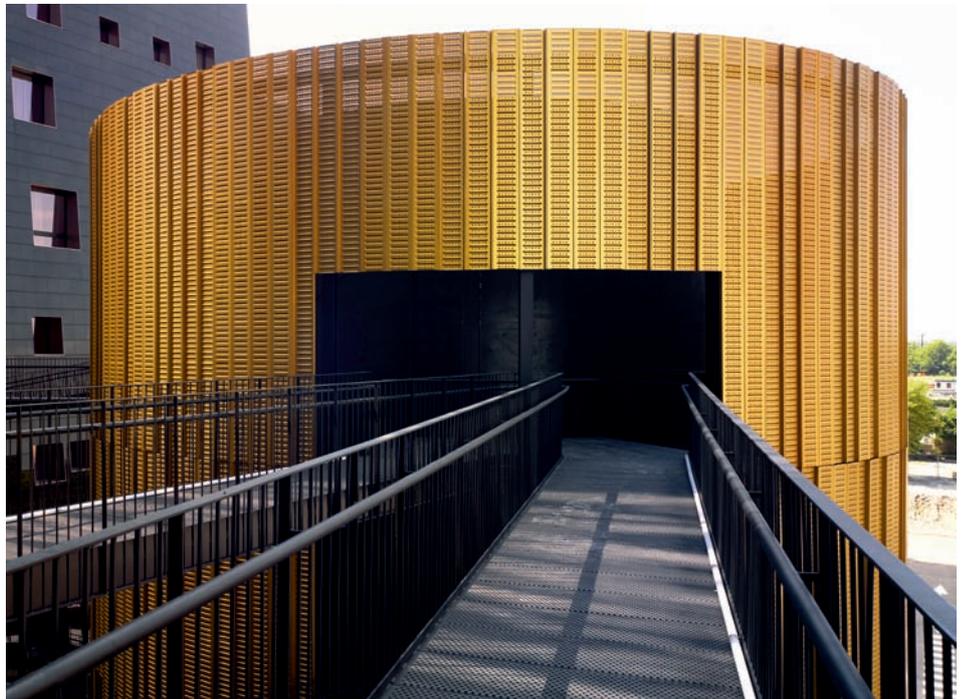
Această esplanadă, ca loc public, constituie liantul între arhitectură și cartier; densitatea construcțiilor din jur, mijloacele de transport în comun, linia de metrou etc. fac ca Biblioteca și, mai ales, esplanada să devină marea piață centrală a cartierului, utilizată și apreciată de toată lumea. E un lucru real, în vreme ce cu douăzeci de ani în urmă...

L.C. Mi-a plăcut lemnul cald al esplanadei, care, în comparație cu atâtea lucruri de beton, îți face bine...

D.P. Exact, e un loc pentru plimbare, în care poți să întârzi, poți să visezi, să dormi, să privești... E un loc pentru pietoni, pentru hoinari, nu pentru mașini.

Hotel de 3 și 4 stele, Milano.
Foto: ©Dominique Perrault/Adagp

Hotel de 3 și 4 stele, Milano, Italia. Detaliu acces. Foto: ©Dominique Perrault/Adagp

DC Towers, Viena. Foto: ©Dominique Perrault/Adagp

L.C. Am văzut Biblioteca și ca pe o mare instalație, ca și cum arhitectura s-ar juca cu instalația și instalația s-ar juca cu arhitectura...

D.P. Da, în arta contemporană, instalația creează relații, în cazul nostru între cartier și oraș... Ideea este că astfel de clădiri publice, cu valoare simbolică, nu trebuie să fie izolate de oraș.

L.C. Ați propune astăzi același proiect pentru Biblioteca, și mă gândesc în primul rând la imperatiile ecologice?

D.P. Grădina Bibliotecii, care este îngropată, care se găsește în sol, este perfect ecologică. În schimb, cele patru turnuri nu sunt într-un tot ecologic și ne gândim la modul în care am

putea folosi dinamic această dublă fațadă. Biblioteca are o fațadă dublă, o piele dublă, una din sticlă și o alta de lemn, constituită din obloane. Între cele două fațade se creează un spațiu care poate fi folosit mai bine.

L.C. Gândindu-mă la marile dumneavoastră proiecte din Seul, Moscova, Viena, Sofia, care este pentru dumneavoastră raportul între arhitectură și peisaj?

D.P. Astăzi, peisajul nu mai este înțeles ca altădată, adică, marea, muntele, florile, copacii, natura etc. Aș putea spune chiar că astăzi orașul este un peisaj; putem vorbi de un peisaj natural, dar și de un peisaj artificial, urban... Se pune problema pentru arhitect să stabilească un raport între ceea ce există și ceea ce urmează să fie creat, există o dialectică a peisajului și în cel urban arhitectura adaugă la arhitectură...

L.C. Referitor la turnuri, spuneți că trebuie construite turnuri acolo unde ele există deja. Ce înseamnă mai exact asta?

D.P. Este un fapt interesant cu turnurile, cu ele poți transforma orașul. Un ansamblu de turnuri vorbește, creează o relație nouă cu orașul... Peisajul urban cu turnuri este unul nou.

L.C. Am văzut expoziția despre Locuirea ecologică la Cité de l'architecture et du patrimoine. Astăzi a devenit o chestiune inevitabilă...

D.P. Da, ne confruntăm astăzi cu o situație nouă; nu mai suntem pe vremea când se descopereau ținuturi noi, în prezent nu mai este nimic de descoperit. Este o situație foarte interesantă din punct de vedere cultural, pentru că acest fapt transformă viziunea noastră despre lume, care este o lume închisă, limitată. Trebuie să lucrăm și să respectăm această lume limitată – în sensul de cunoscută – și cred că avem de-a face aici cu o dimensiune filozofică. Dezvoltarea durabilă nu este o chestiune economică, nu este nici o chestiune tehnică, este o chestiune culturală. Planeta este cunoscută, are limite, în vreme ce secole întregi limita părea îndepărtată. Astăzi suntem la limită și, prin urmare, problemele sunt foarte diferite. Acum se pune problema cum va putea omul să continue să trăiască pe pământ, cum va reuși să gestioneze resursele planetei în așa fel încât omenirea să poată evolua, să poată crește, produce etc. în condiții care să fie echitabile și democratice.

L.C. Lucrați mai degrabă pe calculator sau cu creionul în mână?

D.P. Oh, e foarte variabil și de fapt e un pic din toate în același timp, fiindcă pot foarte bine să lucrez cu creionul, cu computerul, cu machetele. Pot să încep să lucrez cu primele imagini, cu desene, știți, de fapt nu este o regulă anume.

L.C. Cum lucrați un proiect cu echipa?

D.P. Începem în mod foarte liber. De exemplu, la început este o idee, o ipoteză, fără a ști însă dacă ea va fi definitivă. Începem să ne îndoim, să discutăm, să criticăm această ipoteză și apoi se poate ca ea să fie interesantă doar în proporție de douăzeci la sută și se poate să o schimbăm în proporție de optzeci la sută, se poate să fim nevoiți să degajăm, să elaborăm o nouă ipoteză și, încetul cu încetul, în această dialectică a diferitelor ipoteze, încep să apară unele elemente care permit construirea unui act fondator, care permit definirea caracterului, geografiei proiectului, și încetul cu încetul, relații repede uneori, proiectul apare...

L.C. Există democrație în echipa dumneavoastră sau șeful hotărăște?

D.P. Știți, creația nu este un act democratic. Creația este ceva care la un moment dat îți cere să fii singur. Trebuie să îți asumi riscul și să ai curajul îndoielii.

L.C. Rămânând la această frumoasă idee, vă mulțumesc pentru întreaga convorbire.

www.perraultarchitecte.com

CERDA ȘI BARCELONA

REALITATE VERSUS DESIGN

Parte din seria evenimentelor dedicate Anului Cerda, expoziția Cerda i la Barcelona del futur, găzduită de **Centrul de Cultură Contemporană al Barcelonei (CCCB)**, este un omagiu adus celui care a proiectat cartierul Eixample, la mijlocul secolului 19, Ildefons Cerda.

Ildefons Cerda Suñer a trăit între anii 1815-1876, a fost inginer civil și este cunoscut astăzi pentru proiectarea planului de extindere a Barcelonei, la jumătatea secolului 19, mai precis a cartierul Eixample. Cedând presiunii publice, în 1854, guvernul catalan a aprobat distrugerea zidurilor ce delimitau incinta orașului. Intuind nevoia de extindere a urbei în afara spațiului existent, congestionat și predispus la boli, Cerda a inițiat realizarea unui proiect de extindere a Barcelonei, cu un concept integrat, modern, adaptat cerințelor și tendințelor tehnologice, precum și condițiilor locale. Principiile care au stat la baza realizării

proiectului au fost, în primul rând, de ordin sanitar: iluminare naturală și ventilație pentru cât mai multe spații, asigurarea a cât mai multor zone verzi, punerea la punct a unui sistem eficient de canalizare și de eliminare a deșeurilor. Accesul la servicii, informații și energie a fost, de asemenea, o prioritate. Desenele și machetele sale erau cu mult înaintea timpului în care trăia: structura stradală presupunea rețele optimizate care să permită circulația în siguranță a pietonilor, extinderea liniilor de cale ferată urbană pentru tramvaiele trase de cai și trenuri, erau prevăzute sisteme de racordare la gaz și canalizare de mare capacitate pentru prevenirea inundațiilor. Planul a fost aprobat pentru implementare în 1859. Eixample este rezultatul unui raționament practic și extrem de complex pentru momentul la care a luat naștere. Implementat în urmă cu 15 decenii, proiectul a evoluat gradual, generând un țesut complex, bogat în nuanțe. Specifice Eixample-ului rămân structura stradală rectangulară, străbătută de bulevarde largi și cvartalele compacte cu colțuri teșite și curți interioare. Arhitectura dezvoltată în această zonă

este una variată și de bună calitate. Numeroși arhitecți din epoca modernă au marcat acest teritoriu, având o contribuție importantă la imaginea actuală. Semnificative au fost intervențiile lui Gaudi, dintre care menționăm Casa Mila, Casa Batlló și Sagrada Familia, precum și cele ale arhitecților Josep Puig i Cadafalch, Josep Domenech i Estapa, Josep Vilaseca i Casanovas, ori Enric Sagnier i Villavecchia, care este responsabil de existența a peste 500 de clădiri la nivelul întregului oraș. Dintre arhitecții

DE MÂINE

contemporani, menționăm nume ca Juli Capella, Carlos Ferrater, Jaume și Eugeni Bach, Jon Montero Madariaga sau Alfredo Arribas, care au realizat proiecte de referință pentru contextul în cauză.

Expoziția deschisă în cadrul Centrului de Cultură Contemporană al Barcelonei face parte din seria evenimentelor dedicate Anului Cerda, ce are drept scop prezentarea cartierului Eixample și subliniază bogăția urbanistică a proiectului Cerda, prin analizarea cartierului actual în perspectiva unei dezvoltări viitoare în cadrul Barcelonei.

Evenimentul ia pulsul cartierului de astăzi, un teritoriu care găzduiește peste 300 000 de locuitori, la care se adaugă peste 260 000 de lucrători sau persoane aflate în tranzit. Cerda i la Barcelona del futur introduce vizitatorii în intimitatea Eixample-ului, dezvăluind curți interioare uitate sau poate niciodată cunoscute, cele mai dense zone de locuințe, precum și cele mai intense arii din punctul de vedere al activității economice, per ansamblu, o examinare detaliată a realității contemporane.

Mai mult de 200 de documente, planuri, machete, instalații, date statistice, material audio-vizual și manifestări artistice contribuie la o mai bună înțelegere a funcționării cartierului barcelonez și la descoperirea unor modele similare din întreaga lume. Această examinare a punerii în aplicare a Planului Cerda urmărește nu doar să clarifice multiplele aspecte din prezent și să le interpreteze, ci să și prevadă o imagine a orașului de mâine. Experiența Eixample poate fi privită ca un model pentru previziuni cu privire la dezvoltări urbane la nivel teritorial, ridică întrebări cu privire la această problemă și speră să ofere și câteva răspunsuri.

Ca punere în scenă, expoziția a fost

structurată în nouă zone distincte și complementare.

„Pădurea de idei”, primul spațiu, este o prezentare cronologică, pe decenii, a celor mai relevante evenimente petrecute între 1859-2009, structurate în patru teme majore: urbanizare și construcții, publicații și expoziții, evenimente istorice, noutăți tehnologice.

Cea de-a doua secțiune prezintă Eixample ca un mozaic, referindu-se la suprapunerea tramei regulate pe un sistem topografic și hidrografic neregulat, cu multe particularități, elemente care nu au fost ignorate, ci dimpotrivă, valorificate.

transformate într-o nouă formă de spațiu public și redat uzului curent.

Următorul spațiu din expoziție este destinat datelor statistice. Acestea oferă informații de bază cu privire la cartierul actual, în termeni de densitate, diversitate funcțională, rețea stradală, mobilitate, activitate economică, o analiză în detaliu a conceptului de „complexitate urbană”. În timp ce proiecta planul pentru noul Eixample, Cerda analiza și compara alte orașe noi, bazate pe același tip de structură prestabilită. Penultima secțiune este o reflecție asupra acestui tip de țesut urban, cu referire la 30 de exemple

Structura cartierului este detaliată în următoarea secțiune, unde este evidențiată trama stradală cu sistemele de bulevarde, un tipar reluat la infinit, aplicat pe forma terenului, care, în ciuda trecerii timpului, a păstrat rigoarea geometrică, responsabilă de imaginea actuală variată și atât de complexă. În a patra secțiune sunt prezentate particularitățile clădirilor, elementele de unitate. Baza morfologică a cartierului este modulul pătrat, cu latura de 113 m, de tip cvartal, rețezat la colțuri și cu grădini interioare. Această secțiune ilustrează modurile diferite în care aceste cvartale au fost personalizate și felul în care ele au evoluat.

Următoarea secțiune prezintă numeroase interpretări atribuite planului inițial. O serie de planuri și hărți menite a susține ori a demonta conceptul inițial, toate fiind contribuții semnificative la modul în care cartierul a evoluat de-a lungul timpului. Proiectul social de reabilitare și îmbunătățire a calității vieții, implementat în 1986, este detaliat în cea de a șasea zonă. Proiectul urmărea protejarea clădirilor și recuperarea spațiilor publice. Sunt prezentate 40 de curți interioare,

existente și analiza acestora. Ultima zonă din spațiul expozițional este destinată studiilor privind structuri metropolitane, sunt prezentate sugestii pentru corelarea infrastructurilor și a celorlalte atribute care contribuie la înțelegerea problemelor și pot conduce spre o posibilă schimbare și îmbunătățire. O examinare a acestui proiect și a spiritului în care a fost conceput, poate servi ca suport pentru introducerea unor noi căi de proiectare, adaptate noilor tendințe în raport cu resursele economice necesare și cerințele de mediu. / **Loredana Stasin**

MOȘTENIREA CERDA

Intimitate, aer curat, lumină naturală pentru fiecare locuință, standarde egale de locuire și acces la servicii pentru fiecare cartier, precum și gestionarea fluxurilor ca o componentă esențială a planificării regionale. Acestea au fost doar o parte dintre obiectivele urmărite de Ildefons Cerda pentru extinderea Barcelonei, o abordare funcționalistă a unui oraș complet, integrat, care, după 150 de ani, constituie unul dintre cele mai importante repere urbanistice din lume.

În Barcelona, ideile lui Cerda au trecut testul timpului. Proiectul de extindere, care în fapt a fost un plan pentru un oraș în totalitate nou, a făcut posibilă dezvoltarea spațiului urban barcelonez într-o manieră exemplară, un succes care a început să fie recunoscut abia din 1992, cu ocazia Jocurilor Olimpice de vară. Primele probleme privind valabilitatea proiectului și posibilitatea reinventării sale au început a fi ridicate încă din anii '70, în contextul unor modificări semnificative de ordin politic, demografic și economic. Pentru a limita specula imobiliară, care a cuprins centrele orașelor spaniole în ultimele decenii, legea terenurilor, din 1976, a definit două tipuri de instrumente de dezvoltare: Planuri speciale pentru protejare și Planuri pentru reformare internă. Prima categorie se referă la zonele de patrimoniu de mare interes, incluzând și mecanisme specifice de clasare și restaurare. Cea de-a doua categorie se referă la țesutul urban, cu trimitere la păstrarea structurii de bază, luarea de măsuri pentru descongestionarea zonelor aglomerate, dotarea corespunzătoare a spațiilor publice, reabilitarea zonelor insalubre, rezolvarea problemelor de circulație, ameliorarea imaginii din punct de vedere estetic. Prin Planul General Metropolitan al

Barcelonei, aprobat în 1976, au fost reglementate POT-ul și CUT-ul, pentru fiecare zonă în parte, cu particularități de la caz la caz, pentru fiecare parcelă. Sub îndrumarea lui Joan Busquet, au fost realizate numeroase studii detaliate cu privire la cartierul Eixample, în 1986, fiind aprobată o ordonanță pentru reabilitarea clădirilor și ameliorarea spațiilor publice. Această ordonanță stabilește care sunt imobilele ce trebuie protejate (în special cele construite înainte de 1932), imobilele care pot fi înălțate pentru a beneficia de un anumit CUT utilizat în zonă și unde pot fi inserate noi construcții. A fost creată o comisie care să aprobe demolările și noile proiecte din acest sector, comisia fiind alcătuită din membri ai Ordinului Arhitecților, ai Școlii de Arhitectură, ai

organizațiilor culturale și promotori ai orașului.

Se poate constata că reglementările de preservare au fost generalizate pe sectoarele construite în secolul XIX și începutul secolului XX și aplicate local în cazul zonelor construite în perioadele precedente. Această politică a fost completată de programele de dezvoltare, menite a crea noi centre urbane și a îmbunătăți traficul prin realizarea de circuite periferice rapide.

Treptat, inserțiile contemporane în siturile vechi au început să fie acceptate, ele fiind privite ca un factor de animare în zonele mai degradate și o formă de dialog între trecut și prezent, deschizându-se astfel calea spre o reinterpretare a siturilor istorice.

OMM HOTEL

Hotelul OMM este amplasat într-o zonă privilegiată din cartierul barcelonez Eixample, având ca repere învecinate La Pedrera și Casa Batlló, lucrări de referință ale arhitectului Antonio Gaudi, și Passeig de Gracia, un bulevard renumit pentru prezența a numeroase mărci de lux din lumea modei.

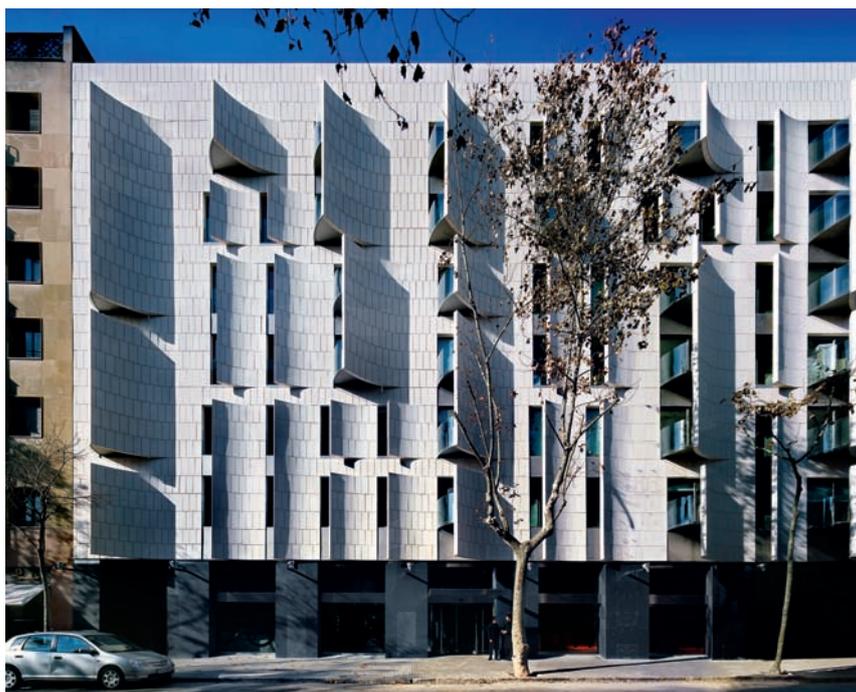
Dat fiind un astfel de context, hotelul proiectat de arhitectul Juli Capella nu putea fi decât o lucrare de foarte bună calitate. Inserată între două clădiri existente, una de factură eclectică, iar cealaltă, mai recentă, realizată în stil modern, construcția se dezvoltă pe șapte niveluri supraterane și patru etaje în subsol. Hotelul se aliniază la înălțimea și fronturile existente prin intermediul unei fațade aproape opace, realizată din dale de piatră albă, cu mici deschizături ce permit iluminarea naturală a camerelor. Parterul găzduiește recepția hotelului, un restaurant și două magazine. Cele 86 de camere sunt distribuite în cele șase niveluri supraterane, ultimul etaj fiind des-

tinat spațiilor pentru piscină și solarium. La primul nivel din subsol se află spațiile de depozitare și un club de noapte, în timp ce următoarele trei sunt dedicate parcajului pentru 98 de mașini. Interioarele poartă amprenta designerilor Sandra Tarruella și Isabel López. Amenajate în stil contemporan, camerele prezintă băi parțial deschise, iluminate natural prin intermediul luminii reflectate de pe fațadă. Fără a încerca să preia din elementele arhitecturii cu care se învecinează, clădirea se integrează în context, păstrându-și amprenta timpului său, așa cum, la rândul lor, o fac și celelalte imobile, mai vechi. Împreună, local, ele

crează un front unitar, compact și complex. La nivel teritorial, frontul se încadrează într-un țesut riguros, geometric și abstract, în care același tipar este reluat la infinit.

Ceea ce se păstrează și ceea ce se reinventează în acest țesut constituie elementele care fac din Eixample un cartier unic, un model de urbanism contemporan, ce își datorează existența unei gândiri vizionare de acum 150 de ani, aparținând lui Ildefons Cerda, inginer civil. / **Loredana Stasisin**

Foto: Rafael Vargas.

Arhitect: Juli Capella / Colaborator: Miquel Garcia / Design interior: Sandra Tarruella, Isabel López
Management de proiect: Juli Capella, Joan Bozzo
Structură: Obiol, Moya y Asociados
Instalații: JG & Asociados

EVENIMENTE 2010

2010 vine cu noi ediții ale celor mai importante festivaluri internaționale de arhitectură. De la Londra la Veneția, unde se desfășoară din nou celebra Bienală de Arhitectură, vă prezentăm pe scurt evenimentele centrale ale acestui an, în speranța că ele vor ocupa un loc în agenda dumneavoastră.

EXPOZIȚIE ITINERANTĂ BIAR

Patru serii de proiecte expuse în cadrul celei de-a patra ediții a Bienalei Internaționale de Arhitectură de la Rotterdam vor fi incluse într-o expoziție itinerantă, sub titlul „Projects for the Open City”. Inaugurată la Paris, pe 11 ianuarie, expoziția va fi „fragmentată”, pentru a se potrivi specificului orașelor care o vor găzdui în cursul lunilor viitoare.

După Paris, prima oprire va fi în Istanbul, capitală culturală a Europei în 2010, cu „Refuge in Istanbul”, însoțită de o expoziție de fotografie de arhitectură, cu lucrări ale olandezului Bas Princen. După Istanbul, „Refuge” va poposi în Amman, Beirut și Cairo. O a doua expoziție, „Squat” va fi prezentată în Brazilia, la São Paulo, ea făcând parte dintr-un studiu asupra favelei Paraisópolis, realizat timp de doi ani. De altfel, o serie dintre proiectele prezentate vor fi construite, în acest scop urmând să fie deschis, în primăvară, un centru de cercetare, care va asigura implementarea lor. Nu în ultimul rând, capitala indoneziană Jakarta va găzdui „Reciprocity”, în cadrul sărbătoririi a 40 de ani de la înființarea Centrului Cultural Olandez Erasmus Huis. Și aici, expoziția face parte dintr-un studiu amplu asupra dezvoltării orașului și precede o

serie de simpozioane și dezbateri pentru stabilirea condițiilor de implementare.

Prin aceste expoziții, organizatorii BIAR își propun să contribuie la dezvoltarea centrelor urbane, punând accentul pe calitate, sustenabilitate și viața comunităților.

www.iabr.com

I SALONI, 2010

Încurajați de succesul record al ediției 2009 a Salonului Internațional de Mobilă de la Milano, organizatorii au adoptat, pentru anul acesta, deviza „The Event Is Back”. Cea de-a 49-a ediție va avea loc între 14 și 19 aprilie, iar expoziția principală va fi însoțită de o serie de evenimente-satelit. Astfel, Milano va găzdui și cea de-a 18-a ediție a Eurocucina/International Kitchen Furniture Exhibition, care va fi însoțită de FTK, expoziție dedicată celor mai noi tehnologii din domeniul echipamentelor pentru bucătărie. De asemenea,

vizitatorii sunt așteptați la cea de-a treia ediție a International Bathroom Furniture Exhibition și la International Furnishing Accessories Exhibition, aflată la cea de-a 23-a ediție. Nu va fi uitat nici evenimentul SaloneSatellite, dedicat experimentului și inovației, cu lucrări semnate de tineri designeri promițători. Expoziția bienală SaloneUfficio, dedicată mobilierului de birou, nu va avea loc anul acesta, urmând să fie reluată în 2011.

www.cosmit.it

TRIENALA DE ARHITECTURĂ DE LA LISABONA

În luna iunie a acestui an, se va deschide cea de-a doua ediție a Trienalei de Arhitectură de la Lisabona. Inaugurat în 2007, evenimentul s-a bucurat de o bună primire din partea comunității internaționale a profesioniștilor în domeniul arhitecturii și urbanismului. Prima ediție a avut ca temă „vidurile urbane”, concentrându-se asupra valorificării spațiilor neglijate și a creării și reconfigurării de locuri publice, în cadrul ei fiind prezentate proiecte de reconstrucție sau de extindere a unor clădiri existente. Proiectele discu-

tate în cadrul ediției 2007 au avut o abordare interdisciplinară, bazată pe legătura dintre multe activități contemporane. Mai multe informații referitoare la ediția de anul acesta vor fi disponibile în curând pe pagina oficială de web a organizatorilor.

www.trienaldelisboa.com

LONDON FESTIVAL OF ARCHITECTURE 2010

Festivalul de Arhitectură de la Londra se va desfășura între 19 iunie și 4 iulie, tema sa principală fiind Jocurile Olimpice din 2010 și modul în care arhitecții și comunitatea locală pot contribui la dezvoltarea „Welcoming City”, structură care îi va acomoda atât pe participanții la jocuri, cât și pe numeroșii spectatori din întreaga lume. Londonezii vor fi, prin urmare, invitați să participe activ la festival, implicându-se în dezbateri, dar și în realizarea de proiecte. De asemenea, ei vor avea ocazia să-și redescopere orașul, prin intermediul unor tururi ghidate și plimbări cu bicicleta pe trasee prestabilite. Acestea vor avea loc în cadrul acțiunii „Love Your Street” care își propune să demonstreze că, grație unor intervenții locale minime, low-budget, poate fi revitalizată relația dintre oameni și spațiul pe care îl locuiesc și, implicit, coeziunea socială a unei zone restrânse, cum este

strada. Organizatorii festivalului își vor îndrepta atenția și asupra reconstrucției unor zone urbane, cea mai importantă dintre acestea fiind Bankside Urban Forest,

un vast spațiu „verde” care poate fi valorificat prin amenajarea de noi spații publice.

www.lfa2010.org

BIENALA DE ARHITECTURĂ, VENEȚIA, 2010

Cea de-a 12-a ediție a Bienalei de Arhitectură de la Veneția se va desfășura între 29 august și 21 noiembrie. Arhitecta japoneză Kazuyo Sejima, aleasă curator principal al evenimentului, a anunțat deja tema expoziției care se va desfășura între 29 august și 21 noiembrie - „Întâlniri în arhitectură”. Intenția din spatele acestui titlu este de a stabili o cale de comunicare între oameni și arhitectură și, totodată, de a-i ajuta pe oameni să se înțeleagă mai bine pe ei înșiși. Astfel, Bienala de anul acesta va încerca să ofere un răspuns întrebării referitoare la capacitatea arhitecturii de a clarifica noile valori și stiluri de viață care au început să se manifeste în secolul 21. Proiectele expuse vor explora

posibilitățile oferite de arhitectură și modul în care aceasta poate să exprime noi perspective asupra vieții și să anticipeze tendințe sociale. Expoziția va fi amenajată astfel încât să constituie o serie de spații, în loc de o simplă înșiruire de obiecte. Fiecare participant va dispune de un spațiu și va fi propriul său curator, realizându-și prezentarea astfel încât ea să țină cont de experiența vizitatorului, atât din punct de vedere fizic, cât și conceptual. În afară de arhitecți, vor expune artiști și ingineri, în virtutea faptului că arhitectura nu este doar produsul specialiștilor în domeniu, ci al întregii societăți.

www.labiennale.org

X PROJECTS BY ARBEITSGRUPPE 4

Centrul de Arhitectură din Viena va găzdui între 4 martie și 31 mai expoziția „x projects by arbeitsgruppe 4”, dedicată grupului arbeitsgruppe 4, format în 1952 de către arhitecții Wilhelm Holzbauer, Friedrich Kurrent și Johannes Spalt.

Este pentru prima dată când operele grupului vor fi prezentate publicului larg. Prin urmare, din expunere vor face parte atât clădiri construite, cât și lucrări rămase în stadiul de proiect. Deși arbeitsgruppe 4 nu se bucură de o faimă deosebită la nivel internațional, el a dobândit un statut aproape mitic în cadrul istoriei arhitecturii contemporane din Austria, atât datorită proiectelor inovatoare, cât și personalităților celor trei fondatori. Cei interesați de arhitectură sunt familiarizați cu proiectele lor, însă contextul acestora detaliile specifice sunt încă necunoscute. Expoziția de la Centrul de Arhitectură din Viena reprezintă

o primă încercare de sintetizare a materialelor documentare disponibile și de reprezentare a activității arbeitsgruppe 4, într-o retrospectivă cuprinzătoare a acelor proiecte ale grupului care mai sunt relevante în ziua de azi.

Datorită personalităților deosebite ale celor trei arhitecți și domeniilor variate de care ei s-au arătat interesați, expoziția proiectelor ale grupului care mai sunt relevante în ziua de azi trece de limitele unei simple monografii. Stilul avangardist al proiectelor prezentate își păstrează caracterul subliminal, chiar și în ziua de astăzi.

www.azw.at

OMA IN HONG KONG

Renumitul birou condus de Rem Koolhaas a câștigat concursul pentru proiectarea unui nou campus în cadrul universității Chu Hai din Hong Kong, înființată în 1947. Proiectul OMA, desfășurat pe o suprafață de 28.000 mp, cuprinde noile sedii a trei facultăți – de arte, de știință și tehnologie și de afaceri, precum și două centre de cercetare.

Pentru că Universitatea Chu Hai a încurajat, încă de la începuturile sale, o abordare interdisciplinară, arhitecții i-au oferit o serie de spații comune foarte generoase, unde studenții din cadrul diferitelor departamente se pot întâlni și discuta. Proiectul presupune construirea a două structuri orizontale paralele, conectate de o „punte” care găzduiește biblioteca, bufetul, sala de gimnastică și sălile de conferințe. Cele două structuri „în oglindă”, având, fiecare,

câte opt etaje, dispun de spații flexibile, care pot fi folosite ca săli de curs, laboratoare sau birouri. Fațadele „aerate” asigură unitatea vizuală a campusului, dar și transparența ansamblului, permițând trecătorilor să zărească o parte din activitatea desfășurată în interior.

„Puntea” de legătură dintre cele două structuri este completată de un sistem de scări, platforme și rampe care asigură circulația între diversele facilități. Forma lor urmează panta dealului pe care este construit campusul, asigurând o armonioasă integrare în peisaj pentru noua structură. Designul realizat de OMA permite și integrarea unor structuri ridicate de armata britanică în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, ele urmând să fie transformate în cămine studentești.

www.oma.eu

ARCHITECTURE FOR HUMANITY ÎN HAITI

În urma cutremurelor din Haiti care, începând din 12 ianuarie, au făcut aproximativ 50.000 de victime, lăsând alte 3 milioane de oameni fără adăpost, fundația Architecture for Humanity a lansat un apel pentru donații, în vederea realizării unui amplu proiect de reconstrucție.

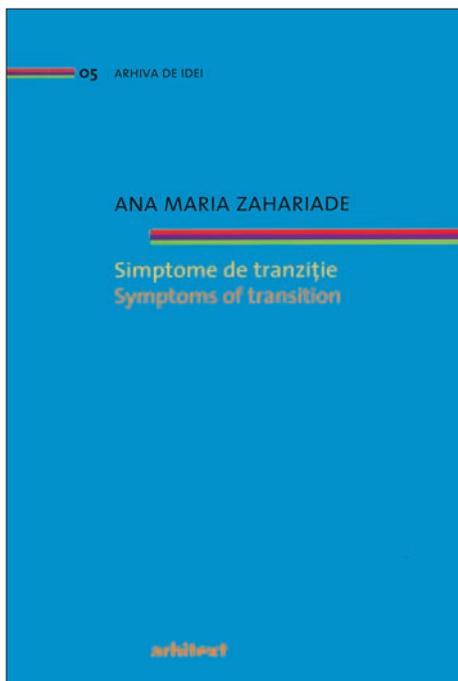
Acțiunea se va concentra asupra ridicării de locuințe, atât temporare, cât și permanente, și pe regenerarea structurilor comunitare. Architecture for Humanity va colabora cu organizații locale, punându-le la dispoziție serviciile unor profesioniști din domeniile arhitecturii și designului, pentru construcția de structuri rezistente

în eventualitatea producerii de noi cutremure. Deocamdată, prioritatea este intervenția și recuperarea spațiului, dar, în curând, problema principală va fi cea a reconstrucției, iar abordarea avută în vedere este una de tip sustenabil. Programul se va desfășura în șapte etape, începând cu înființarea de centre regionale pentru asistarea lucrărilor și cu distribuirea unui manual pentru realizarea de structuri rezistente în caz de seism. În continuare, vor fi angajați arhitecți, pentru proiectarea de spitale și școli și, în același timp, vor fi recrutați voluntari care vor participa la traininguri având ca subiect necesitatea de

a folosi tehnici de construcție și materiale sustenabile. Următoarea etapă prevede finalizarea lucrărilor la clădirea „Youth Sports Facility and Disaster Recovery Center”, începute în 2009. Astfel, vor fi create condițiile necesare pentru reconstrucția locuințelor, cât și a structurilor comunitare, cum ar fi școlile, la rândul lor, foarte afectate de recentul dezastru.

Donațiile sunt așteptate prin poștă, la adresa Architecture for Humanity, 848 Folsom Street, Suite 201, San Francisco, CA 94107

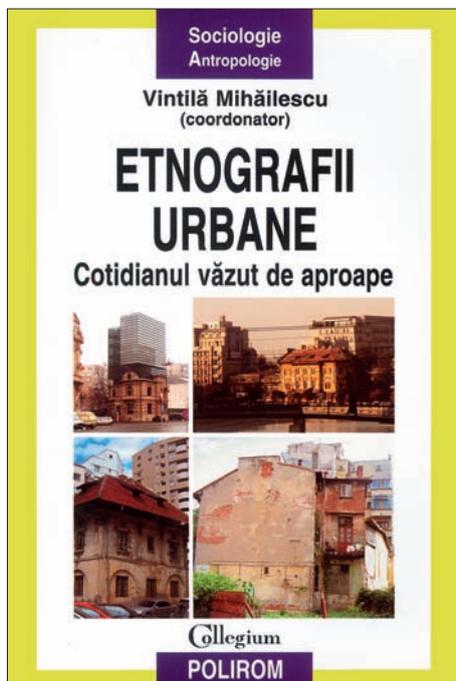
www.architectureforhumanity.org

SIMPTOME DE TRANZIȚIE (SYMPTOMS OF TRANSITION) BILINGV

*Autor: Ana Maria
Zahariade
Ed. Arhitect, 2009*

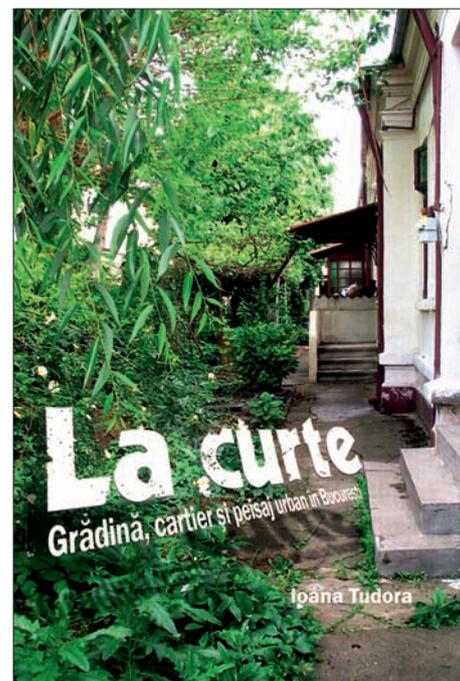
Volumul cuprinde o colecție de studii și eseuri semnate de prof. dr. arh. Ana Maria Zahariade, referitoare la câteva aspecte specifice arhitecturii contemporane românești, o arhitectură „de tranziție”, în căutarea identității și a valorii. Textele au fost scrise între anii 1992 și 2009 și ilustrează punctul de vedere al unui arhitect care, de-a lungul anilor, a reușit să păstreze o atitudine critică față de schimbările petrecute în mediul său de activitate. Descrie de autoarea însăși ca fiind o „cronică fragmentată”, volumul încearcă să înțeleagă, sau chiar să diagnosticheze, problemele epocii începute în '90, pornind de la cauzele lor și încercând să le identifice efectele. Refuzând să adopte o poziție radicală, autoarea preferă o abordare argumentativă, pentru o mai bună înțelegere a situației actuale. Printre temele abordate se numără problema locuirii, inclusiv cea a locuirii sociale și a blocurilor comuniste, dar și chestiunea regenerării orașelor, care nu poate avea loc fără o reconsiderare a poziției arhitectului. De asemenea, autoarea încearcă să determine direcții posibile în care s-ar putea îndrepta arhitectura românească contemporană. Este o cronică fragmentată, care descrie o parte a unei culturi fragmentate, în căutarea unui sistem de referință.

ETNOGRAFII URBANE. COTIDIANUL VĂZUT DE APROAPE

*Coordonator: Vintilă
Mihăilescu
Ed. Polirom, Colecția
Collegium, 2009*

„Derivată” din antropologie, etnografia este știința care studiază evoluția structurilor materiale și spirituale ce definesc o anumită comunitate. Astfel, după antropologia urbană, a „scării de bloc”, a fost inevitabilă apariția etnografiei urbane, disciplină care încearcă să determine în ce constă cultura „de oraș”. Studiile din acest volum acoperă subiecte cât se poate de diverse, de la ce înseamnă arhitectura „urată” sau „frumoasă”, până la cultura adolescenților ori tirania tehnologiilor mobile de comunicare. Ceea ce unește aceste teme este faptul că ele sunt specifice mediului urban, între ele și obiectul de studiu al etnografiei „clasice” existând o ruptură profundă. Tot specific urban este și termenul de „cotidian”, care definește viața socială. Timpul cotidianului este prezentul continuu, iar spațiul său este un „aici” perpetuu. Cotidianul ne însoțește în permanență și, prin urmare, tindem să îl ignorăm. Textele din volum se plasează, explicit sau nu, de partea subiectivităților și a interacțiunilor individuale. Înregistrând cu conștiințiozitate toate aspectele vieții urbane, ele pot părea, la o primă lectură, să aibă un conținut banal, chiar plictisitor. Cu alte cuvinte, studiul cotidianului apare ca o adevărată destăinuire asupra lui „aici” și „acum”, ce urmărește, în același timp, să integreze prezentul într-o structură mai largă.

LA CURTE. GRĂDINĂ, CARTIER ȘI PEISAJ URBAN ÎN BUCUREȘTI

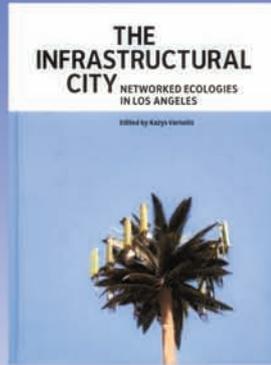
*Autor: Ioana Tudora
Ed. Curtea Veche, în afara
colecțiilor, 2009*

Lucrarea abordează problema peisajului urban bucureștean, formarea și evoluția acestuia, cât și tendințele actuale, dintr-o perspectivă interdisciplinară, ce cuprinde elemente de istoria peisajului, urbanism, dar și antropologie și sociologie. Autoarea își îndreaptă atenția asupra curților și grădinilor, percepute ca spații ale locuirii în configurarea spațiului urban și asupra modului în care acestea au evoluat în contextul legislațiilor și regulamentelor contemporane. În paginile cărții, istoria, urbanismul, viața socială urbană și teoria peisajului se sprijină și se informează reciproc, în ciuda aparentei lor independențe. Autoarea încearcă să descopere și să analizeze multiplele realități care intră în alcătuirea a ceea ce numim „viață urbană”, aplicându-și cercetarea pe cazul concret al Bucureștiului. În privința arhitecturii Capitalei, ea este investigată din două perspective, la prima vedere diferite, dar care, la o privire mai atentă, dezvăluie legătura adâncă dintre ele, anume politicul și vernacularul. Argumentele autoarei se constituie într-o critică a caracterului arbitrar al decupajelor administrative și a practicii arhitectural-urbanistice curente, ambele tributare unei viziuni care nu ține cont – sau ține prea puțin – de factorul uman. În viziunea Ioanei Tudora, Bucureștiul apare ca un oraș schizoid, rezultat al conflictelor dintre politicile urbane și practicile cotidiene.

PRIOR & BOOKS

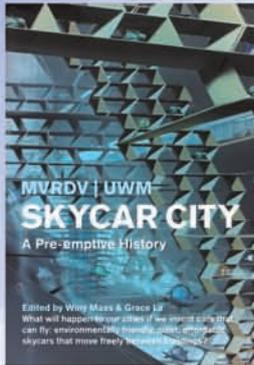
Sociopolis
Project for a City of the Future
Preț: **152 lei**

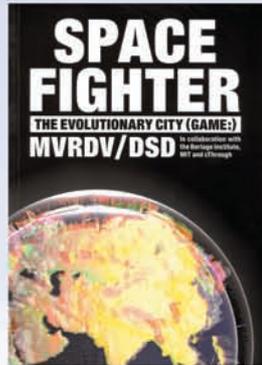
The Infrastructural City
Networked Ecologies in Los Angeles
Preț: **142 lei**

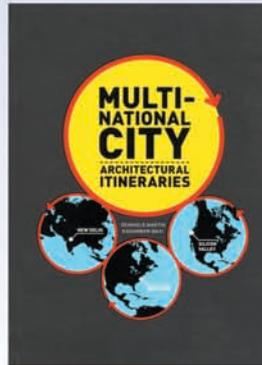
GeneroCity
Generous versus generic. A New Culture of More in French Contemporary Architecture
Preț: **155 lei**

Skycar City
A Pre-emptive History
MVRDV, University of Wisconsin-Milwaukee
Preț: **78 lei**

Spacefighter
The Evolutionary City (Game:), MVRDV, Delft School of Design
Preț: **78 lei**

Multi-National City
Architectural Itineraries
Preț: **123 lei**

Creative City
Dynamics, Innovations, Actions
Preț: **89 lei**

www.ebookshop.ro

PRIOR & BOOKS, Depozit de carte: Str. Răspântiilor 32, Sector 2, București
office@prior.ro, Tel.: 021 210 89 08; 0745 767 727

Nume/Prenume: _____

Numele instituției: _____

Adresa de livrare: _____

Telefon: : _____

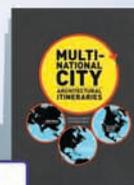
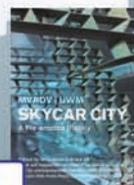
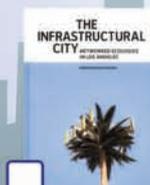
E-mail: _____

Trimiteți formularul decupat prin poștă la adresa:
PRIOR & BOOKS
Depozit de carte: Str. Răspântiilor 32
Sector 2, București
și aveți **10% reducere***.

* Taxele de curierat sunt suportate de cumpărător.
Plata cărților se face cash Ramburs la Curier.

Vă rugăm bifați titlul pe care doriți să îl comandați.

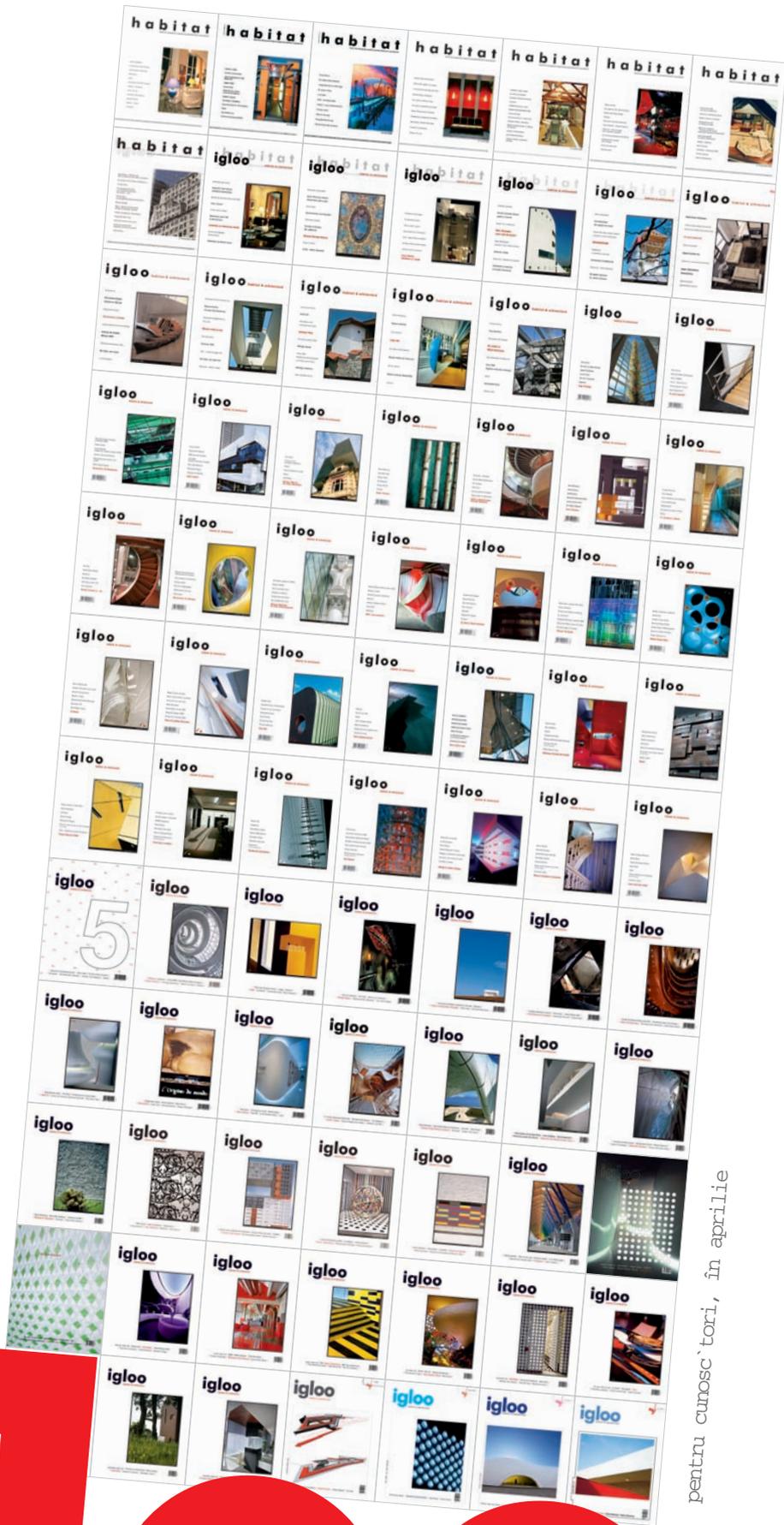

www.catalogwhirlpool.ro

Atinge perfecțiunea în arta gătitului
cu noua Gamă Glamour!

www.igloo.ro

pentru cunoscători, în aprilie

igloo

100*

HABITAT & ARHITECTURĂ